

Hmeljar

Lani še Hmezad – Kmetijski kombinat Šmarje, letos pa Hram.

POŠTNINA PLAČANA V GOTOVINI

LETO LIX

FEBRUAR

ŠT. 2 – 1989

GLASILO SOZD HMEZAD, KI ZDRUŽUJE KMETIJSTVO ŽALEC ★ HRAM-ŠMARJE PRI JELSAH ★ KMETIJSTVO ILIRSKA BISTRICA ★ KMETIJSKA ZADRUGA »DRAVA« Radlje ★ SADJARSTVO »MIROSAN« Petrovče ★ VRTNARSTVO Celje ★ KMETIJSKA ZADRUGA »SAVINJSKA DOLINA« Žalec ★ INŽENIRING ★ KMETIJSKA ZADRUGA SLOVENSKA BISTRICA ★ CELJSKE MESNINE ★ MLEKARNA CELEIA Arja vas ★ HMEZAD EXPORT IMPORT Žalec ★ STROJNA Žalec ★ MINERVA Zabukovica ★ GOLDING Žalec ★ AGRINA Žalec ★ JATA ZALOG Ljubljana ★ TAJFUN Planina ★ INTERNA BANKA HMEZAD ★ HRANILNO KREDITNA SLUŽBA KMETIJSTVA IN GOZDARSTVA Žalec, DS Služba pravne pomoči in SKUPNE SLUŽBE SOZD HMEZAD

GOSPODARSKI RAZVOJ HRIBOVITIH OBMOČIJ V SLOVENIJI

CK ZK Slovenije je organiziral okroglo mizo na temo »Gospodarski razvoj hribovitih območij«, ki je bila 18. januarja 1989 na CK ZK Slovenije v Ljubljani.

Namen okrogle mize je bil dati politično pobudo in podporo ter prispevati k opredelitvi zamisli o gospodarskem razvoju hribovitih območij v Sloveniji sicer v sklopu razvojne preobrazbe, o kateri so slovenski komunisti spregovorili na seji CK ZK Slovenije julija lani.

V ta okvir spada tudi gospodarski razvoj v slovenskih hribovitih in goratih predelih.

Pretežni del republike zavzema hribovit, gorski in kraški svet, ki je s svojimi reliefnimi in klimatskimi značilnostmi doslej omogočal le omejen razvoj.

Dosedanji razvoj teh območij je upošteval predvsem ohranitev in izrabo hribovskega prostora za zagotavljanje ekonomskih osnov, ki naj bi pomenile zaustavljanje deagrarizacije in prekomernega izseljevanja prebivalstva. V zvezi s tem je tudi SOZD Hmezad prispeval ustrezno informacijo in se udeležil okrogle mize. SOZD Hmezad pokriva preko svojih članic znaten delež hribovitih območij (KZ Drava Radlje, KZ Slov. Bistrica, KK Šmarje, KZ Ilirska Bistrica in KZ Savinjska dolina v občini Žalec) in glede razvoja kmetijstva posebej posebno pozornost. Že nekaj let,

zlasti pa po letu 1980 uspešno izvajamo akcijo realizacije projektov urejanja pašnikov in intenzivnega izkoriščanja teh naravnih danosti. V tem obdobju smo z nepovratnimi finančnimi sredstvi, ki se zbirajo v te namene v SR Sloveniji, uredili nad 3000 ha višinskih pašnikov. Pri tem je zlasti pomembno, da navedemo vsaj nekaj ekonomskih vidikov o uspešno izvedenih projektih:

- znatno se je povečal stalež živine;
- povečala se je količina predelanega mleka in mesa;
- veliko število kmetij se je proizvodno intenziviralo in moderniziralo;
- bistveno se je povečal interes za kmetovanje, kar še posebej velja za mlajše kmetovalce oz. bodoče naslednike;
- zmanjšal se je proces deagrarizacije;
- povečala in izboljšala se je komunalno infrastruktura dejavnost (asfaltiranje cest do posameznih zaselkov, telefoni itd.).

Na splošno lahko trdimo, da se je položaj znatnega dela hribovitih območij izboljšal tudi z vidika življenjskega standarda.

Nekaj predlogov:

- z začeto dinamiko oživljanja in tehnološkega razvoja hribovitih območij je treba nadaljevati še aktivneje;
 - nepovratna finančna sredstva, ki se v SR Sloveniji združujejo v višini 1,5 % za urejanje kmetijskih zemljišč do leta 1990, je treba podaljšati še najmanj za eno srednjeročno obdobje;
 - akcijo urejanja cestnih povezav, ki poteka skupaj z gozdnim gospodarstvom, je treba nadaljevati;
 - nadaljevati akcijo izgradnje telefonskih povezav itd.
- V naslednji številki Hmeljarja bo več o konkretnih rezultatih in programih.

mag. Ivan Glušič

HMEZAD PRVI LE PRI POPREČNEM OSEBNEM DOHODKU

Med sorodnimi sestavljenimi organizacijami (Mercator, Emona, Merx, Tima, Timav, ABC Pomurka) je bil Hmezad ob lanskem devetmesečju prvi le s poprečnim osebnim dohodkom, ki je znašal 581.694 tisoč dinarjev. S tem je za nekaj tisočakov odstopal celo od republiškega poprečja, ki je bilo 539.260 tisoč dinarjev, presegele ga je le še sozd Timav.

Pri vseh ostalih pokazateljih je Hmezad pristal pri repu in po vsej verjetnosti je na to nezavidljivo mesto vplivala sezonskost dela, hmeljska realizacija ob devetmesečju namreč še ni mogla biti upoštevana.

Po dohodku na delavca je bil Hmezad z nekaj nad 14 milijoni dinarjev na predzadnjem mestu, pred Merxom s 13,5 milijoni, največ dohodka po zaposlenem so ustvarili v Timavu in sicer dobrih 20 milijonov. S 3,5 odstotnim deležem akumulacije v dohodku je bil Hmezad na absolutno zadnjem mestu. Največjega je imel Timav in sicer 19,4 odstotnega. Nič bolje ni bilo s stopnjo akumulacijske sposobnosti, ki je bila v našem sozdu le 1,3, v Timavu, kot prvem, pa 6,6 odstotka. Devetmesečje smo zaključili le s 6,5 odstotno stopnjo reprodukcijske sposobnosti, medtem ko so jo drugi dosegali med 8 in 10. Te rezultate smo dosegli s 3985 zaposlenimi in s tem je naš sozd med najmanjšimi agroživilskimi sozdi. Za lažjo orientacijo: največji je Mercator s skoraj 20 tisoč zaposlenimi.

–mn.

Hribovske kmetije bi morale počivati pod globoko snežno odejo. Letošnja zima do sedaj ni radodarna s snegom. Marsikje zmanjkujeta vode in jo dovažajo s cisternami.

DRUŽBE ...

Uvedli smo družbe, tako osebne kot tudi kapitalske. Odslej bo možno tudi v Jugoslaviji ustanavljati delniške družbe, družbe z omejeno odgovornostjo, komanditne družbe, komanditne družbe na delnice in družbe z neomejeno solidarno odgovornostjo članov. Te bodo lahko ustanavljali tako tujci kot tudi domačini, pri čemer je pomembno samo to, da imajo lasten kapital, torej zasebna sredstva. Ta sredstva bodo lahko združili z drugimi zasebnimi sredstvi ali pa z družbenimi sredstvi in ustanovili družbo...

G V 89

IZ VSEBINE:

2. stran – 20 let ribogojstva
3. stran – Celjske mesnine ukinile tozde
4. stran – Pripravnštvo in strokovni izpiti v lanskem letu
5. stran – Strokovni nasveti in pogovori
7. stran – Med kooperanti
11. stran – Z iglami proti migreni, debelosti ...
12. stran – Nagrade noveletne križanke

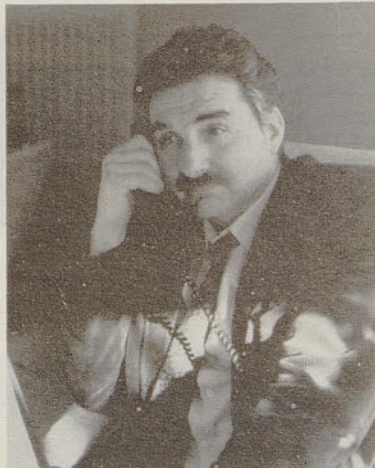

Sneg – do sedaj le naše želje.

IZJAVE, MNENJA ...

Franc Žužej, direktor Strojne Žalec:

Za preureditev delovne organizacije, ki je v težavah, bi morali združiti pamet, to je najboljše strokovnjake, ki bi lahko izdelali kakovostne rešitve. Opraviti bi morali s puhlicami, da bi se lahko lotili prestrukturiranja, povečati izvoz in tako naprej. Da bi morali, vemo tudi sami, toda kako to storiti pa ne vemo.

V Hmežadu je Strojna že druga organizacija, ki ima v zadnjem času velike težave. Sami jih ne bomo mogli odpraviti in zato pričakujemo večjo pomoč od sozda, ki naj bi združil strokovnjake in kapital.

Največ problemov je s proizvodnjo kmetijske mehanizacije. Tržišče, ki ga pokrivamo, je zasičeno. Za normalen

potek proizvodnje smo prisiljeni plačati repromaterial v petnajstih dneh, medtem nam trgovina naše izdelke plačuje v devetdesetih dneh. Samo to nam prinaša okoli petdeset odstotkov izgube. Lani smo videli izhod iz težav v priključitvi bivšega Lika Savinje, oziroma sedanje delovne enote Proizvodnja lesnih izdelkov v Šempetru. Takrat smo prevzeli okoli deset milijonov nepokritih obveznosti, po enem letu rdeče številke znašajo že trideset milijonov. Iskali smo ustrezne proizvodne programe poleg tega so se bistveno menjali pogoji gospodarjenja. Žaganje hlodovine, na primer, ki je bilo lani še visoko akumulativno, danes prinaša le še izgubo. Les se je v letu dni podražil za petsto odstotkov.

Kako še gospodariti v takšnih pogojih, ne vemo, denarja za preusmeritev proizvodnje ni. Imajo ga le banke, ki ga polno zaračunavajo. Ob tej ceni denarja bo verjetno vsakdo, ki ga ima, razmišljal o tem, kako bi z njim zaslužil še več, namesto da bi ga vlagal v proizvodnjo.

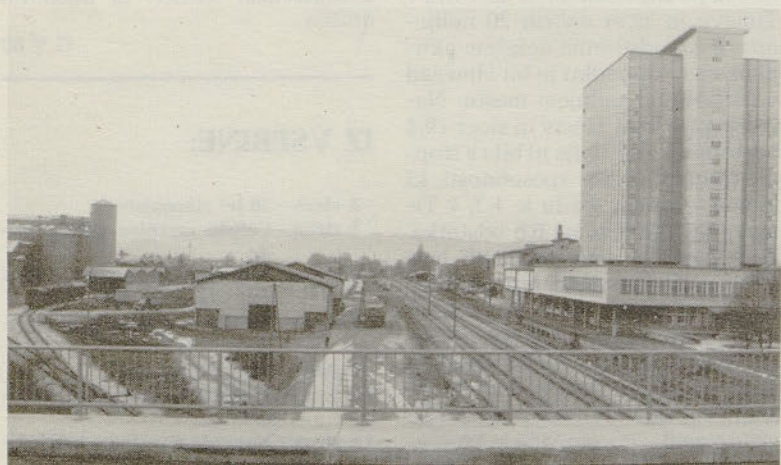
Janez Šketa, predsednik delavskega sveta sozda Hmežad:

»Čas je, da se vprašamo, čemu bomo v Hmežadu dali prednost ali ideologiji ali tržnemu gospodarjenju. Odločno preveč časa porabimo za sestankovanje in sprejemanje odločitev. V ta proces je vključeno veliko število ljudi, ki se opredeljujejo le na podlagi pripravljenih materialov. Na delavskem svetu delagati ponavadi poslušajo poročevalce in razprave ni niti ob vprašanjih, ki bi jih morala tudi osebno zanimati.«

-mn.

Predsednik DS sozda Hmežad Janez Šketa in predsednik PO sozda Hmežad Vlado Gorišek sta podelila plakete in priznanja za 1988. leto.

Nadvoz čez železniško progo v Žalcu je spremenil panoramo kraja.

20 LET RIBOGOSTVA

V dvajsetih letih smo vzgojili toliko rib, kot jih pojedo vsi Slovenci v dobrem letu in pol,« je na slovesnosti ob dvajsetletnici ribogostva, ki je bila v prvi polovici januarja, povedal dr. Boris Skalin. Njegovo ime je z razvojem te dejavnosti tesno povezano in brez njegove zagnanosti in strokovne usposobljenosti je sploh ne bi bilo. Prednostne so bile druge kmetijske panoge in Borisu Skalinu so odobrili gradnjo ribogojnice leta 1966 le s popolno moralno in materialno odgovornostjo, kar je bilo za tiste čase izjemna redkost.

»V dvajsetih letih smo vzgojili toliko rib, kot jih pojedo Slovenci v letu in pol,« je na slovesnosti ob 20-letnici ribogostva povedal dr. Boris Skalin.

»Takrat še tako dobre zamisli ni bilo lahko realizirati, če ni bila splošno znana«, je v slavnostnem govoru povedal direktor Kmetijstva Žalec, v sklopu katerega posluje ribogojnica. Razvoj je v nadaljevanju opisal takole:

»Gradnjo treh ribnikov na strugi Lave smo utemeljevali tudi s sanacijo te struge. Predvideli smo fazni razvoj in leta 1969 smo prodali prve ribe. Poraba je bila na začetku izredno majhna, le nekaj sto kilogramov. Prehrabene navade so se spreminjale in že leta 1972 smo prodali 17 ton rib, kar je le tretjina današnje prodaje. Tehnologijo vzreje smo zastavili z maksimalnim koriščenjem klavničnih odpadkov, ki se takrat niso prodajali oziroma koristili v predelavi. Ekonomska učinkovitost je bila v tistih letih nadpovprečna, tako da si je ribogojnica zagotavljala lasten razvoj.«

Pomembna prelomnica v razvoju ribogostva je bilo leto 1974, ko so prvič vzgojili »celo ribo«, to je od ribjih mladice do konzuma za prodajo. Zato je bila seveda potrebna naložba v vališče, vzrejališče in ribnike. Za prodajo so takrat vzredili že 43 ton postrvi letno, vzgojili 900.000 mladice šarenke in 150.000 mladice potočne postrvi. Nad polovico mladice so prodali.

Po besedah Edija Omladiča, je gradnja ribnika v Vrbju leta 1982 pomenila tudi sanacijo prostorskega in ekološkega madeža mesta Žalec, in že dve leti kasneje so za ribogostvo namene začeli izkoriščati še akumulacijo Žovnek. Pri tem projektu gre za optimalno rabo vode za več namenov, saj je ribogostski namen združen z namakalnim,« je povedal direktor.

Ribogojnica poslovno in strokovno sodeluje z ribogojnicami v Sloveniji in biotehniško fakulteto v Ljubljani. Boris Skalin je opravil in vodil več raziskovalnih nalog.

Poseben uspeh na tem področju so v Kmetijstvu Žalec dosegli pri vzgoji mladih kadrov, ki so dovolj usposobljeni, da lahko prevzamejo še nove naloge. Ribogostva, kot kmetijske dejavnosti, ekonomska kriza ni obšla in pri tem so še dodatni problemi ob padanju kupne moči. »Toda kljub temu še vedno imamo razvojne cilje in ponujamo sodelovanje pri razvoju ribogostva na celjskem področju,« je zaključil svoj govor Omladič.

-mn

IMENOVANJA

Dolfe Naraks, ekonomist, je bil na seji delavskega sveta v decembru imenovan za podpredsednika poslovnega odbora za komercialno področje.

S sovlaganjem zasebnikov uredili biljardni klub

Doslej neizkoriščene prostore žalskega kegljišča so v Goldingu namenili za biljardni klub, ki naj bi ga predali namenu, konec tega meseca. Denar za naložbo so si zagotovili s sovlaganjem zasebnega denarja in s to potezo so v Goldingu prvi v Hmežadu.

-mn

Hmežar

CELJSKE MESNINE ukinile tozde

Da tozдовska delitev ni ustrezna, so v Celjskih mesninah ugotovili kmalu po ustanovitvi temeljnih organizacij. Toda še s tako strokovnimi elaborati po letu 1981, ko so tozde ustanovili, ne bi mogli dokazati, da je takšna delitev predraga in premalo učinkovita. Toda časi so se spremenili in konec lanskega leta so se delavci z referendumom odločili za enovito delovno organizacijo in proti je glasovala le četrtina delavcev.

Poleg odprave tozdov so v Celjskih mesninah izdelali celostno podobno. Hkrati so spremenili tudi ime firme, ki je odslej **Celjske mesnine** in ne več **Celjska mesna industrija**.

Za ta korak so se v Celjskih mesninah pripravljali v bistvu od začetka sanacije v organizaciji, ki so jo zasnovali za vsa področja pred petimi leti. In ena od nalog je bila kadrovska sanacija. Izpeljali so jo tako, da so zaposlovali le nujno potrebne delavce in v tem času so število zaposlenih zmanjšali na 430, kar je slabih sto manj kot pred petimi leti. Zato nova organiziranost nikakor ne pomeni tudi tehnološkega viška delavcev.

Po besedah sekretarja v Celjskih mesninah Milana Lešnika so zaenkrat ohranili stare funkcije tozdov, ki obsegajo proizvodnjo, veleprodajo, maloprodajo in združeno hladilnico. Delitev na tozde je bila po njegovih besedah »umetna«, saj so vse faze delovnega procesa ozko povezane med sabo.

Po njegovih besedah vidijo prednost nove organiziranosti tako pri vodenju, tehnologiji kot pri samoupravi. Poslovanje z enim žiro računom in enim delavskim svetom bo nedvomno učinkovitejše. Vodilni delavci bodo lažje opravljali delo, za katero so usposobljeni in imenovani. Administriranja, ki ga je za sabo potegnila tozдовska delitev, ne bo več in s tem si obetajo precej prihranka. Za zadnji referendum sicer niso računali, koliko ur so porabili za razne sestanke, toda pred leti so izračunali nekaj tisoč delovnih ur. In skupni prihranek ocenjujejo na okoli milijardo dinarjev.

-mn

8. februar – še naš kulturni praznik

Prvi strokovni kolegij strokovnjakov Kmetijske zadruge Savinjska dolina v letošnjem letu je bil živahen in ploden.

Vrtnarstvo Celje je v središču Žalca obnovilo cvetličarno v prikupno prodajalno najrazličnejšega cvetja. Obiščite jo. Prikupne cvetličarke vam bodo rade razkazale cvetje in tudi postregle in aranžirale šopke.

H R A M obilje plodov

Kmetijstvo, trgovina,

n.sol.o.

Šmarje pri Jelšah

Preveč splošno ime, Kmetijski kombinat Šmarje, so z novim letom zamenjali z novim – Hram. Zanj so se odločili, ker izraža razkošje zemlje, darov narave za del slovenskega prebivalstva. Po besedah Eve Orač, zadolžene za ekonomsko propagando v Hmezadu, novo ime v simboliki ni le šramba, kašča, ampak je prostorsko omejeno kmetijsko področje s specifično primarno proizvodnjo, odmaknjeno od večjih središč zatorej pa prvobitno in neonesnaženo.

Ime Hram je skladno z domačo zemljo in njenih obilnih plodov s kozjanskimi in šmarskimi bregovi in vrednoto zavesti, da Hram varuje plodove svojih združenih kmetov, obrtnikov in delavcev. Hram je le prvi korak pri snovanju celostne podobe organizacije, ki ima primarno in ne končno proizvodnjo. Predstaviti želijo svoje področje in povedati, da niso veliki, da pa znajo pridelati dobro vino, sadje in jagodičevje, meso in mleko, pri čemer jim obilno pomaga čisto okolje.

Direktor Hrama tov. Zlatko Hohnjec prebira Hmeljarja.

Manj zaposlenih v transportu

V Agrininem tozdu Transport Vrbje bodo za odpravo izgube zmanjšali obseg poslovanja. S tem bodo ukinili deset delovnih mest: tri šoferje, mehanika in kleparja ter referentske dela. Zapri bodo namreč poslovalnici za organizacijo prevoza in Sežani in Beogradu. Ostale bodo samo še poslovalnice v Žalcu,

Novem Sadu in Celju. To pa je le eden od dolgoročnejših ukrepov za sanacijo transporta v tej Hmezadovi članici. Po novem naj bi tozd obvladoval celoten razvoz in dovoz za vse Agrinine tozde in ko bodo preselili skladišča v Novo Celje, bodo transport organizirali v neposredni bližini.

Med kratkoročnimi ukrepi je zmanjšanje stroškov za gorivo in dnevnice, ki jih že obračunavajo na osnovi prevoženih kilometrov in ne več po urah odsotnosti.

OA

Celje

ODLOČAJO NAJ STROKOVNA MNENJA

Mladi v Celju bodo tudi letos nadaljevali z razreševanjem konkretnih vprašanj, predvsem tistih, ki so povezani s potrebami mladih in drugih. Tako namestavajo raziskati probleme mladih prestopnikov in pripraviti program pomoči le-tim. Razmišljajo tudi o raziskavi na področju razvoja kableske televizije. Seveda to niso vsa vprašanja, ki se jih letos nameravajo lotiti. Pri iskanju rešitve se bodo, tako kot doslej, opirali na poznavalce in strokovnjake obravnavanih področij dela.

INDOK

Kmalu nova slaščičarna

Del poslovnih prostorov žalskega gostišča Hmeljar bodo preuredili in namenili za slaščičarno, ki jo bodo po predvidevanjih vodilnih v organizaciji Golding Žalec odprli že marca. Slaščičarna bo začetek razvoja lastne prodajne mreže njihovega drobnega peciva in ostalih slaščic, ki slovijo po kakovosti. V prihodnjih letih se nameravajo specializirati za to dejavnost in obetajo si večji delež zaslužka. Hkrati bo slaščičarna pomembna pridobitev za samo mesto Žalec, ki doslej ni imelo ustrezne prodajalne slaščic.

-mn

VELIKA SKRB ZA UREJANJE ZEMLJIŠČ

Druga seja koordinacije odgovornih delavcev DO s področja urejanja kmetijskih zemljišč je bila v prostorih KZ Slovenska Bistrica. Na seji smo obravnavali predlog programa urejanja kmetijskih zemljišč znotraj sistema SOZD Hmezad v letu 1989 in tekočo problematiko s tega področja, zlasti še problematiko finansiranja in zagotavljanja finančnih sredstev.

Po končani seji smo si ogledali nekatere komplekse urejenih kmetijskih zemljišč na območju Oplotnice v skupni površini okoli 500 ha zemljišč. Na teh površinah so izvedli razen osuševanja – polaganja drenažnih cevi – tudi agromelioracijo in komasacijo. V KZ Slovenska Bistrica so napravili velik razvojni napredek tudi pri urejanju pašnikov, saj so v zadnjih treh ali štirih letih usposobili za intenzivno pašo okoli 1000 ha površin, in obnovi jablanovih nasadov.

Njihovo skrb za urejanje zemljišč moramo oceniti zelo pozitivno in jim istočasno želeli še veliko uspehov.

Seji koordinacije je prisostvoval tudi vodja sektorja za urejanje kmetijskih zemljišč pri Zvezi vodnih skupnosti Slovenije tov. dipl. inž. Franci Šala.

mag. Ivan Glušič

Hmeljar

PRIPRAVNIŠTVO IN STROKOVNI IZPITI V LANSKEM LETU

Organizacija in izvajanje pripravništva v preteklem letu, kakor tudi opravljanje strokovnih izpitov, je izhajala iz zahtev kvalitetnejšega pristopa in upoštevanja vseh vidikov, ki jih opredeljuje institut pripravništva.

Prizadevamo si, da bi se pripravništvo po svoji vsebini oblikovalo v povezavo med dvema enakovrednima fazama izobraževanja: poklicnim šolanjem oz. študijem in izpopolnjevanjem, specializacijo za predvidena dela in naloge. Sam proces pripravništva mora upoštevati načela programiranega usposabljanja, nenehnega izobraževanja in vzgoje mladih, saj bomo le tako oblikovali ustrezno delovno kulturo in krepili zavest o pripadnosti DO.

O pravilni usmerjenosti našega dela velja navesti mnenja zunanjih strokovnih delavcev, ki so v preteklem letu sodelovali v delu izpitnih komisij. Pohvalili so raven splošnega in strokovnega znanja naših pripravnikov.

Samoupravni organi v DO morajo pri imenovanju mentorjev in članov komisij upoštevati načela pripravništva in njegove vloge.

Mentorstvo ne sme predstavljati zgolj postranske zadolžitve brez posebnih obveznosti in odgovornosti.

Materialna stimulacija mentorjev ima resda bolj simboličen pomen. Vrednote in znanje, ki jih dober mentor prenaša na mlade, pa so trajnega značaja, kljub sedanjim ekonomski situaciji, ko vse vrednotimo skozi dinar. Zadovoljstvo enih in drugih presega materialni vidik.

Večini mentorjev izrekamo ob tej priložnosti priznanje in zahvalo za uspešno opravljeno delo.

Stopnja zahtev.	Zap. št.	Ime in priimek	DO-TOZD	Strok. naziv
II. stopnja	1.	Matjaž ZAVRŠNIK	ST-PKM	obdelovalec kovin
	2.	Sergej DEBELAK	ST-PKM	obdelovalec kovin
	3.	Matjaž ZUPANČIČ	ST-PKM	obdelovalec kovin

SKUPAJ 3

IV. stopnja	1.	Milena CENCELJ	AG-Mp	prodajalka
	2.	Tadeja STEINER	KŽ-DE Vrbje	kmetijec
	3.	Boštjan OŠTIR	VT	vrtnar
	4.	Zdenka BEVC	VT	vrtnar-cvetl.
	5.	Irena ŠKRUBEJ	VT	vrtnar-cvetl.
	6.	Bernarda ŽUŽEK	VT	vrtnar-cvetl.
	7.	Branko OŽIR	ST-PKM	stroj. ključ.
	8.	Darko HLUPIČ	CMI-Mp	mesar
	9.	Suzana ARLIČ	KŽ-DE Vrbje	kmetijec
	10.	Mateja BOBOVNIK	KŽ-DE Vrbje	kmetijec
	11.	Blaž CELINŠEK	CMI-Mp	mesar
	12.	Mojca ĐUDARIČ	GT	kuhar
	13.	Berta VIDMAJER	GT	kuhar
	14.	Mateja PLASKAN	GT	kuhar
	15.	Sabina LESNIKA	GT	kuhar
	16.	Irena NEVHOLD	GT	kuhar
	17.	Bisarka GERM	GT	kuhar
	18.	Janja OJSTERŠEK	GT	slaščičar
	19.	Janez DEBELAK	VT	vrtnar
	20.	Vili JESENIČNIK	CMI-Mp	mesar
	21.	Darko GOLEŽ	GT	natakar
	22.	Peter DOBNIK	KZSD-BR	kmetijec-K
	23.	Radovan BABIČ	ST-PKM	obd. kovin-strugar
	24.	Milan LESJAK	KZSD-TA	kmetijec-K
	25.	Natalija VITANC	AG-MP	prodajalec
	26.	Jože ROJNIK	KZSD-TR	kmetijec-K
	27.	Leonida LONČAR	KZSD	prodajalka
	28.	Miran DOLINAR	ST-GR	stroj. ključ. (obd. kovin)
	29.	Mirko PRIMC	AG-Mp	vzdržev. vozil
	30.	Anton DROFELNIK	KKŠ-TOK	prodajalec
	31.	Marta VOLAVŠEK	KKŠ-TOK	prodajalec
	32.	Dušan ŽUŽA	ST-GR	vzdržev. vozil
	33.	Zlatko ŠTRUKLEC	ST-GR	vzdržev. vozil
	34.	Andrej URLEP	ST-PKM	oblik. kovin-strugar
	35.	Marjan TKAVC	ST-PKM	oblik. kovin-strugar
	36.	Andrej ROJNIK	ST-PKM	oblik. kovin-stroj. ključ.
	37.	Branka DRAKSLEK	VT	vrtnar

SKUPAJ 37

V. stopnja	1.	Diana SEMPRIMOŽNIK	AG-Mp	ekon. tehnik
	2.	Darja BRATINA	VT	vrtn. tehnik
	3.	Bojana KOROŠEC	VT	vrtn. tehnik
	4.	Martina GOLOB	KKŠ-TOK	ekonom. tehnik
	5.	Jožica ČERNEZEL	KKŠ-TOK	tehnik strežbe
	6.	Valerija SALOBIR	MIN	ekon. tehnik
	7.	Anton RANDL	KZSD-GO	kmet. teh.
	8.	Matjaž PRAH	ML	mlek. teh.
	9.	Vika KUMER-ROPAS	KZSD-VR	kmet. teh.-K
	10.	Bernarda RAJTERIČ	KKŠ-TOK	kmet. teh.-K
	11.	Marija NOVAK	KZSD-Pr	kmet. teh.-K

12.	Vikica BAČOVNIK	KZSD-Br	kmet. teh.-K
13.	Anka LUKMAN	KZSD-TR	kmet. teh.-K
14.	Jožef ROJNIK	KZSD-TR	kmet. teh.-K
15.	Milan PUSTOSLEMŠEK	KZSD-TR	kmet. teh.-K
16.	Tatjana REDNJAK	ML	mlek. teh.
17.	Irena BREŽNIK	AG-Mp	kmet. teh.
18.	Pavla BRECL	IB	ekon. teh.
19.	Erika ZIDAR	KKŠ	kmet. teh.
20.	Barbara TOMINŠEK	KŽ	kmet. teh.
21.	Franc SEMMINEK	ML	kmet. teh.
22.	Zdenko SKAZA	KŽ-Pe	kmet. teh.
23.	Aleš ČEDE	KŽ-Pe	kmet. teh.
24.	Peter PLASKAN	KŽ-Latk. vas	kmet. teh.
25.	Emil ŠPES	VT	prt. tehnik
26.	Marija POHOVSKI	KKŠ-TOK	kmet. tehnik

SKUPAJ 26

VI. stopnja	1.	Urška KOVAČIČ	KKŠ-DSSS	ekonomist
	2.	Marija ŽAGAR	KKŠ	kmet. inž.
	3.	Alenka CERJAK	NKS	ekonomist.
	4.	Maja KRONEKER	MIR	kmet. inž.

SKUPAJ 4

VII. stopnja	1.	Marjeta Marovt-Tratnik	ML	dipl. inž. živil. teh.
	2.	Janez MULEJ	KKŠ-TOK	dipl. inž. kmet.
	3.	Bogdan ZDOVC	CMI	dipl. vet.
	4.	Irena FERME	DSSS	dipl. pravnik
	5.	Marko BRIŠNIK	AG-DSSS	dipl. pravnik
	6.	Zdravko NOVAK	KŽ	dipl. biolog

SKUPAJ 6

STROKOVNI IZPITI V LETU 1988

SKUPAJ:	II. STOPNJA:	3
	IV. STOPNJA:	37
	V. STOPNJA:	26
	VI. STOPNJA:	4
	VII. STOPNJA:	6

Uspešno opravilo: 67 kandidatov ali 85 %
Neuspešni: 9 kandidatov ali 15 %

NIKO VEBER

V Hmežadu export-import je izvoz v polnem teku.

Udeleženci koordinacijske seje za urejanje kmetijskih zemljišč so si na pobočjih Pohorja pri Slovenski Bistrici ogledali vinograde in poskusili odličnega ritoznojčana.

IZOBRAŽEVALNI PROGRAM ZA ČEBELARJE V MINULEM LETU

V lanskem letu je pospeševalna služba čebelarstva. Celjske mlekarne izvedla vrsto predavanj po regijah Jugoslavije in izpeljala vrsto praktičnih tečajev za čebelarje na Peskah pri Ljubljani, kjer se nahaja Hmežadov čebelarski izobraževalni center. Na ta način smo neposredno kontaktirali z okrog 4.500 čebelarji, v vseh republikah in ne glede, ali so z nami poslovno povezani ali ne. S tem načinom dela smo si pridobili nove pripadnike naše DO in čebelarske organizacije in utrdili zaupanje pri starih Hmežadovih čebelarjih. Problemi, ki tarejo čebelarje in čebelarstvo, se iz leta v leto povečujejo. Preteklo leto je bilo za čebelarje borno, kar se pridelka tiče, in polno varoze, kot bi se izrazili v čebelarščini. Varozam je desetkala čebelje panje, tako so v posameznih regijah padci čebeljih družin tudi nad 80 %. Kaj je temu vzrok? Človeški dejavnik je bržda največji. Nestrokovnost pri aplikaciji zdravil in ohlapna zakonodaja, ki spretno ptepuje celotni rizično zgolj čebelarjem. Povsem jasno in razumljivo je, da bi to delo morala prevzeti v celoti veterina. Resda obstojajo tudi problemi finančnega in tehničnega značaja, vendar so bili že tolikokrat izpostavljeni, da bi bil sedaj čas, da se vsaj delno, če ne že v celoti rešijo. Posledice so vidne že na daleč, saj smo prišli od tega, da čebelarji nikomur več ne zaupajo. Zatorej je vsako delo v tej smeri nas, kot delovne organizacije še kako pomembno. Da so čebelarji znanja željni ljudje, pričajo čisto prepone dvorane, kjer se srečujemo pa tudi komentarji posameznikov govore o tem, da so nekateri čebelarji pri nas pravi eksperti v borbi proti varozam. Zatorej tudi tako velika razlika med zdravstvenim stanjem posameznih čebelnjakov na relativno kratki medsebojni razdalji. Pestra ponudba zdravil prav tako povzroča

zmedo na terenu, nekatere proizvajalske hiše pa prav očitno kažejo, koliko jim je do čebel in koliko do golega zaslužka. Obnašanju teh delovnih organizacij so se pridružili še nekateri posamezniki, ki ob stiski čebelarjev brez težav prodajo toliko svojih zvarok, kolikor jih naredijo.

Mimogrede so ti »medikamenti« povzročili vsega še neregistrirani in se s svojo aktivno snovjo, ki jo vsebujejo, prvič uveljavljajo v čebelarstvu. Toda bistre glave znajo reči dobro propagirati in zatrjevati njih učinek. Na kraju rečejo takole: »Nikogar nisem prisilil z orožjem, da bi zdravilo kupil.« Tako je pač, pa tudi nadležnim republiškim organom je vseeno. In ko grem kot čebelarski pospeševalec na teren, vidim, kaj vse posamezniki bašejo v svoje panje, včasih bi katera takšna stvar spadala bolje v zajčnik, kot v čebelnjak. Je pač tako? Človek poizkuša vse, da bi rešil tisto, kar ima rad in kar mu predstavlja dñhodek. Kaj bi potem govorili o čebelarju in njegovih čebelah, kjer se ta odnos še bolje odraža.

Veliko pomeni, če ljudem poveš, kakšen je pravilen način zdravljenja, dnevni in letni čas in periodiko apliciranja zdravil, način shranjevanja pripravkov in priprava družin na terapijo. To, kar sem sedaj z nekaj besedami naštel, običajno predstavlja celo predavanje, ki se običajno zaključi kot odprta diskusija. Druga aktualna tema teh srečanj je vzreja matic za lastne potrebe in dodajanje matic čebeljim družinam. Slednje predstavlja še dandanes široko odprto vprašanje, ki mu s številnimi nijansami skorajda ne pride mo do konca nikjer.

Ker je praktično človeka veliko lažje prepričati kot v predavalnici, smo se zatekli k programu praktičnih tečajev na Peskah, kjer domuje naš Center za izobraževanje čebelarjev. V čebelarski sezoni

V aprilu strokovna ekskurzija v Izrael

(obljubljeno deželo)

Kmetijska zadruga »Savinjska dolina« Žalec organizira v sodelovanju s Kompasom v začetku aprila strokovno ekskurzijo v Izrael. Združenje izraelskih perutinarjev nam bo omogočilo ogled njihovih farm perutnine in tudi ogled značilnega izraelskega naselja – KIBUCA. Kulturnozgodovinski del zajema ogled Jaffe, zidu žalovanja, Vie Dolores, Ecce hommo, Masade, Jeruzalema, Tiberie, Jerihe, Galilejskega jezera, Nazareta, Haife, Siona, Oljske gore, Betlehema, Mrtvega morja. Preživeli bomo en dan tudi na biseru Sredozemlja Cipru (Larnaca). Ekskurzija bo trajala pet dni. Cena aranžmaja je 3.000.000 din.

Vse interesente obveščamo, da se lahko prijavijo do 10. februarja na blagajnah TZO in vplačajo akontacijo v višini 200.000 din.

Za potovanje boste potrebovali vstopno vizo, ki si jo preskrbite sami na Upravi za notranje zadeve – oddelek za potne liste. Izraelsko vizo pa bodo dobili udeleženci ekskurzije na letališču v Izraelu. Priporočamo vam še, da si pred potovanjem preskrbite potovalne čeke.

Premislite in odločite se! – Le brez strahu, ne bo vam žal. Obljubljena dežela vas pričakuje.

1988 je bilo tu 10 večjih skupin čebelarjev, šol, med drugim je bil gost tudi predstojnik čebelarskega inštituta Dol iz ČSSR, ing. Vladimír Veselý s sodelavci. Tečaji so se pokazali kot pravilen način prenosa znanja. Čebelarji so osvojili posamezne detajle s področja vzreje, tehnologije in zdravstvene zaščite čebel, narokotizacija čebel, dodajanje matic, dimljenje z dimnimi lističi, dimljenje s Furetom in tako dalje. Vaje so trajale po ves dan. Vsako opravilo so tečajniki morali opraviti tudi sami, tako so nekateri postali odlični v presajevanju ličink, označevanju matic, lepljenju maticnikov na letvice, določanju starosti čebelje zalege in še mnogo drugih pomembnih del, ki vplivajo na kvaliteto vzrejenih matic.

V izobraževalni program je spadala tudi strokovna ekskurzija za čebelarje. Udeležba je bila na nivoju, saj nas je skupaj šlo kar dva avtobusa. Obiskali smo Čebelarski inštitut v Dolu, Češko zvezo čebelarjev. Piko na i je dal ekskurziji ogled čebelarstva Jaroslava Havlina v južni Češki, eksperta za instrumentalno osemnjenje matic in genetika v gospodarskem čebelarstvu. Z ogledi takšnih čebelarjev v tujih deželah čebelarji pridobijo marsikaj, kar lahko praktično vnesajo v svoj način čebelarjenja.

V časih, ko je naše celotno gospodarstvo na psu, tudi čebelarstvo ne more biti na konju. Nekdaj je veljal kilogram medu sedem kilogramov sladkorja. Dandanes je odkupna cena manjvrednega medu manjša, kot kilogram sladkorja. To primerjavo poslušamo določeni iz delovne organizacije dnevno od čebelarjev in še razumemo jih. Nihče pa ne razume nas, ki se sicer ukvarjamo s kupoprodajo medu in ostalih čebeljih pridelkov. Živeti moramo seveda tudi mi kljub temu, da se jasno zavedamo, da smo v čebelarsko jabolko ugriznili ob najbolj nepravem času, pa še kislota je zelo...

IVAN ESENKO

Celje

HORTIKULTURA

Celjsko Hortikulturno društvo je tudi tokrat z novoletnim voščilom predstavilo svojim članom in drugim tudi delovni program za novo obdobje. Saj gre za dejavnost, ki ne zajema samo člane, marveč vse ljudi. Skrb za čisto, zdravo in urejeno okolje, je namreč naloga vseh in ne le nekaterih. Tudi v novem delovnem obdobju bodo hortikulturna predavanja zavzemala vidno mesto. V februarju in marcu se bo zvrstilo več zanimivih predavanj. Tako 9. februarja: Vse o zaščiti sadnega drevja in jagodičevja, 23. februarja: Cvetje v kmečkem domu ter 16. marca: Napravimo si šopek doma. Sicer pa društvo vodi že vrsto let med šolami in vzgojno varstvenimi ustanovami v Celju tekmovanje pod nazivom »Vse za lepo in čisto okolje«, pripravlja izlete po domovini in v tujino ter na vse mogoče načine spodbuja akcije za urejevanje okolja.

INDOK

OBVESTILO

Pridelovalci oljaric!

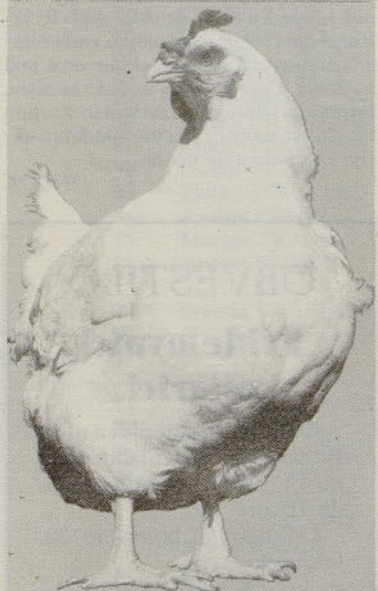
Odkup in zamenjava oljaric bo vsak delovni dan od 8. do 11. ure in v sredo od 13. do 16. ure.

Odkupovali bomo do 20. februarja.

Kmetijska preskrba Sempeter

Ne čistilna naprava ne filtri za čiščenje zraka nam ne bodo pomagali, če kot posamezniki ne bomo resnično poskrbeli za čisto okolje. Zaradi nizkih temperatur k sreči tokrat ni bilo hujših posledic, kajti nekdo je pet poginulih pujskov »spravil« kar na divje odlagališče, ki je med Sempetrom in Seščami. In ob tem ne bo odveč opozorilo, da je treba v takem primeru poklicati veterinarsko službo ali zavod. Usluge so za nameček brezplačne. – m.n.

Izraelske selekcije perutnine.

Vid Korber:

HOTEL SEM VEDETI, KAJ DELAJO NAŠI DELAVCI, KJE SO NAŠI TRAKTORJI?

Nikoli ne reče, da nima časa za pogovor in ob takšni priložnosti telefoni ponavadi molčijo. Svoje delo opravlja z veliko mero ljubezni in sadjarstvo ga je v tridesetih letih priklenilo nase. Mogoče je bilo obratno, kdove. Ob neki priložnosti je izjavil, da tisti, ki ima sadjarstvo rad, vidi v njem še kaj več kot zrela jabolka jeseni in je zanimivo celo leto. Takšen je Vid Korber, dipl. inž. direktor Sadjarstva Mirošan in eden od dobitnikov zlate plakete Hmežada. In odkar ga poznam, je nekoliko samosvoj in drugačen, mogoče prav zaradi človeške preproščine, ki je precejšnja neznanka večini poslovođnikov.

Če se povrnemo k njegovim koreninam, nedvomno ne bo napačna trditev, da je na njegov odnos do zemlje in tistega, kar iz nje raste, s pridom vplival njegov oče, vrtnar. Vid je tako kmalu vedel za svoje mesto in dokončal študij agronomije. Usposobljenih ljudi je ob koncu šestdesetih let primanjkovalo in tako so mu kmalu naložili najbolj odgovorne naloge v takratnem sadjarstvu. Kakšna sreča, bo nemara pomislil kdo od mladih, ki brez uspeha iščejo ustrezno delo. Vid Korber ni tega prepričanja in je takole vlekel spomine na dan:

»Dobesedno vrgli so me v vodo. Poleg tega sem bil kot študent prepričan, da bom živinorejec. Pravzaprav potem preusmeritev ni bila pretirano težka, ker imam pač kmetijstvo rad. Na svoje začetke nimam lepih spominov, predvsem zaradi zemlje. Ljudem smo jo jemali pravzaprav izpred nosa in pri tem je bilo veliko osebnih tragedij, pa naj je šlo zgolj za zamenjavo. Vajeni in navezani so bili na svoj košček zemlje, četudi je bila še tako slaba. Veliko sadjarskih površin smo pridobili tudi s krčenjem gozdov in tako smo imeli leta 1963 stodeset hektarjev.«

Vse površine je bilo treba drenažirati in pripraviti za proizvodnjo. Naredili so kar dvajset kilometrov drenaž in to s krampi in lopatami, postavili štirinajst kilometrov ograj proti divjadi. Vse napore so v dobrih tridesetih letih usmerjali v boljšanje tehnologije, tako da držijo korak s slovenskimi in boljšimi evropskimi sadjarji.

Ob tem je Vid Korber razlagal: »Med drugim se je v teh letih menjala gostota zasaditve. Prvotni nasadi so imeli okoli sto dreves na hektar, do leta 1974 je bilo prevladujoč način od 400 do 500, od leta 1979 se to število veča in v današnjih nasadih imamo od 2000 do 3000 dreves na hektar. V Belgiji, kjer so doma vodilni sadjarji, govorijo že o 4000 drevesih.« Se zamisli in doda: »Sadjarstvo se hitro izpopolnjuje in mi pravzaprav ne zaostajamo toliko po tehnološki plati, kot nam manjka doslednosti, kar se zlasti pozna pri izvozu.«

Gosti nasadi so se uveljavili predvsem zaradi pridelka in lažjega dela v njih. Pri redkih bi moralo drevo obroditi tisoč kilogramov, kar se lahko zgodi le ob najboljših pogojih in ob vrhuncu rodnosti, medtem ko je novejša sorte možno obirati že drugo leto, je razlagal tov. Korber.

Obnove takšnih nasadov pa so drage in lani so v Sadjarstvu Mirošan zaključili eno od največjih obnov, ki ji je botrovala pozeba pred štirimi leti. O tem je povedal naslednje:

»Lahko bi bili v hudih težavah zaradi tega. Manjši pridelek sadja smo nadomestili z drevesnico, kjer letno vzgojimo okoli 120 tisoč sadik. Lani, avgusta, ko so duhove začele burkati obresti, smo odplačali večino kreditov, tako da je delež le-teh zanemarljiv.«

Vid Korber

Da ni bil človek velikih dejanj, mu bo verjetno kdo navrgel. Takole je pripovedoval: »Mogoče sem resnično »ozek«, kajti vedno hočem vedeti, kje je naš traktor, kaj in kje delajo delavci. Mogoče bi imel lahko celo večjo plačo, če bi se odločili za še kakšen obrat. Razlogov za in proti je bilo vedno enako. Po mojem prepričanju je težko obvladovati preveč razpršeno proizvodnjo in bi si nakopali več težav kot koristi.« Denimo, da je ta trditev izredno »ziheraška«. Na drugi strani pa se dandanes le malokdo v sozdu lahko pohvali, da ima lasten denar za pokrivanje tekoče proizvodnje in zaloga.

Mnogo odrekovanja je bilo in to v času, ko to ni bilo sodobno. Ob tem je takole razpredal:

»Zavedali smo se, da si nimamo česa privoščiti in da nimamo nikogar, za katerega bi lahko skrili slab rezultat. Zadovoljni smo lahko, da smo do januarja prodali 4000 vagonov sadja, in če bi vagoni sestavili v kompozicijo, bi bila dolga 28 kilometrov od Mirošana do Zidanega mosta.« In ko odloži delovno haljo na Mirošanu, mu je najljubše delo v vrtu, tisto, ki se ga je učil od očeta. Pravi, da vsak potrebuje nekaj za sproščanje ventilov. In Vid še posebej po kakšnem sestankarskem dnevu, ko mu v glavi odzvanja morali bi, treba bi bilo...

Marjana Natek

Piščanec iz epruvete

Strokovnjaki Inštituta za znanstveno raziskovanje živali in genetiko v Edinburghu na Škotskem so prvi zredili piščanca iz epruvete. Ko so zagotovili pristop k piščančjim zarodkom v najzgodnejši enocelični fazi v 2-dnevnem ciklusu, so znanstveniki utrdili pot za vnašanje želenih značilnosti za zarodke. Po mnenju znanstvenikov bo to pripeljalo do novih pasem super piščancev, ki bodo hitro rastle, njihova jajca in meso pa bodo vrhunske kakovosti.

Marija Rolih

Petdeset let prevaža mleko s konjsko vprego

»Vreme ni vprašalo takrat, ko je bilo treba peljati mleko. Iti sem morala, naj je bila burja, lil dež ali pipekalo sonce,« je začela pogovor Marija Rolihova iz Gornjega Zemona, vasi pri Ilirski Bistrici. Petdeset let je minilo, odkar je njen oče prvič vpregel konja, da bi odpeljal mleko v tamkajšnjo mlekarno. Osem let kasneje je njegovo delo prevzela Marija. Vsak dan je prevozila šest kilometrov tja in šest nazaj in če seštejemo te prevoze mleka, bi vse skupaj zneslo okoli petintridesettisočkrat ali skoraj 10-krat okoli zemlje. Leta so minevala. V teku let so Rolihovi ostali zvesti konjski vpregi za prevoz mleka. Od nekaj sto litrov na začetku ga sedaj oddajajo okoli štirinajst tisoč litrov mleka letno. Nekaj let Marija vozi mleko kar za obe vasi, Gornji in Spodnji Zemon. Okoli 350 litrov ga je približno vsak dan. Mogoče bi si ob tej količini že lahko omislili kakšen drug prevoz?

»Nimam izpita, čeprav smo kupili traktor, ki pa ga uporabljamo za delo na kmetiji,« je razlagala. Sin zaenkrat še hodi v službo, ko pa bo prevzel kmetijo, bo drugače.

Za marsikoga je konjska vprega le še zanimivost, za Marijo pa je ta način prevažanja mleka eden od virov zaslužka. In za svojo vztrajnost si je Marija Rolihova prislužila zlato plaketo Hmežada.

mn

Teleta iz epruvete

Prenos govejih zarodkov bo postal tako razširjen in preprost, kot je zdaj osemenjevanje. Znanstveniki v britanskem Inštitutu za osemenjevanje in fiziologijo živali so namreč našli ključ za sproženje latentne proizvodne sposobnosti krav in tako lahko goveje zarodke proizvajajo industrijsko v epruvetah. Poleg tega bodo krave molznice lahko proizvajale teleta za meso vrhunske kakovosti.

SK 12/1988

Pestotnikovi iz Ločice pri Vranskem

Če bi ovrednotili svoje delo, bi imeli čisto izgubo

Novinarska pot me je tokrat zanesla v Ločico pri Vranskem. Na Pestotnikovo domačijo, na koncu vasi. Pozvonila sem pri vratih sodobne in nič kmečke hiše. Nikogar ni bilo. Iskanje sem nadaljevala pri vratih garaže, prav tako novejšega datuma, pogledala sem okoli hleva. Zopet nič. Skoraj sem že obupala, da tokrat z mojim razgovorom ne bo nič. »Se v tistole majhno poslopje pogledam, nemara je kdo tam,« sem premišljevala in merila korake velikega dvorišča, kjer je bilo prav vse na svojem mestu. In tako sem kmalu ugotovila, da sem le prišla k pravim ljudem. Vsi trije Pestotnikovi: Stanko, Jožica in Peter so si dajali opravka z žganjekuho. Najprej so bili videti sila nezaupljivi ljudje, toda kmalu sta se gospodarja prelevila v prijatelja sogovornika. Petru pa se je zdelo pametneje, da kaj postori na domačiji, kjer dela pač nikoli ne zmanjka.

Pogovor smo nadaljevali v hiši, o kateri sem prej samo domnevala, da je njihova in lahko sem jo občudovala še od znotraj. Stanko se je hotel s tem tudi izogniti kakšnega drezanja o žganjekuhi, čeprav dobro ve, kako se tej stvari streže.

jim mogoče ostalo le za par hlebec kruha.

Zaenkrat še lahko zamižijo ob tem problemu. Kako dolgo bodo to lahko počeli, ne vedo. Verjamejo in upajo, da se bodo njihove in pa zahteve vseh kmetov po čistih računih le uresničile. Tako

Stanko in Jožica Pestotnik iz Ločice pri Vranskem.

»To je pač moj hobi,« je dejal. »To počnem predvsem iz ljubezni in to celih štirideset let. Sadej, ki obrodi v našem sadovnjaku, ni za odmet in hudo mi je, ko vidim, da ga nekateri raje pustijo segniti.« To mu je pritrdila še Jožica. »Na starih jablanah je zraslo ob dobrih letinah sedemdeset zabojev jabolk. Škoda bi jih bilo, če jih ne bi predelali. Le z novimi sortami nimamo sreče, voluhar nam je uničil sadovnjak.«

Najbolj stalen kos kruha pri Pestotnikovih je prireja mleka. Odkar gospodarita Stanko in Jožica, sta se lotila marsičesa. Imeli so hmelj, pšenico, krompir in še bi lahko naštevali.

Pred osemnajstimi leti je padla kocka in odločili so se za mlekarnstvo. Zgradili so nov hlev za dvajset krav in uredili sistem molže. Letno oddajo od 80 do 90 tisoč litrov mleka. Lani ga je bilo manj, kajti ob tej ceni krmil bi delali le izgubo.

»Mleka bi bilo lahko nedvomno več, če bi bile ustrežnejše cene. Toda, če bo tako, nas bodo prisilili, da bomo oddajali čedalje manj mleka,« se je jezil Stanko. Skupna vsota denarja, ki jo prejmejo za mleko pravzaprav ni majhna. Toda če bi odračunali stroške, amortizacijo strojev in kar je že bogokletno, svoje delo, bi

je bilo pri plačilu odstotka maščobe v mleku. Takole je povedal Stanko: »Odkar imamo svojo zbiralnico, imamo izredno dobro plačano toliščo, prej pa sem bil prepričan, da v mlekarni goljufaje. Sedaj mi primaknejo še deset odstotkov za kakovost.« Obdelovanje zemlje in spravilo krme jih obremenjuje. Kaj pomagajo traktorji in vsi ustrezni priključki, če je zemlja razdrobljena in na vseh koncih in krajih.

Takole je razlagal gospodar: »Imamo osemnajst hektarjev zemlje in naštel sem kar čez petdeset parcel. Tako porabimo za prevoz z ene njive ali travnika na drugo več časa, kot za samo delo na njej. IN potem mi še pride kdo, ki mi trdi, da kmet dela le pol ure več kot delavec. Že mogoče, toda takšen bo imel brano prislonjeno ob hruško dokler je ne bo zopet potreboval.«

Še bolj se je razvnel ob vseh umotvorih našega časa. Saj ni treba da bi kritiziral vrh, že na nižjih ravneh ga pošteno lomijo. »Poglejte, zadnjič sem dobil odločbo, da moramo očistiti pobrežje reke. Če bom dobil geometra, bo odmeril samo do pobrežja. Ribe v reki so last ribiškega društva in tako nam kmetom

ostane samo delo,« je hudomušno pripovedoval.

Včasih sta Pestotnikova pokazala kar pretirano občutljivost, glede idealiziranja kmečkega življenja.

»Kmeta vsi vidijo le takrat, ko dobi denar, takrat ko dela, takšni raje zamižijo,« sta prepričana. Kajti le onadva

vesta, koliko prelitega znoja in žuljavih rok je bilo treba, preden sta spravila kmetijo na današnjo raven. Še pred dvema desetletjema so bila gospodarska poslopja med manj uglednimi v vasi, v hlevu pa le osem krav.

Marjana Natek

Hmeljske vreče so z izboljšavo Ivana Basleta prej in bolje sešite.

Ceneje in bolje sešite hmeljske vreče

»V tretje gre rado,« pravijo tisti, ki radi verjamejo naključjem. Niti najmanj naključna pa ni bila tretja tehnična izboljšava Ivana Basleta v Hmezdovem Export-importu. Njegova zamisel je postala uporabna že v novembru in od takrat porabijo skorajda polovico manj vrvice za šivanje, razpolovil pa se je tudi delovni čas namenjen temu opravilu. Ivan Basle je o tej izboljšavi povedal naslednje:

»Izpopolnil sem stroj za šivanje hmeljskih vreč tako, da zadostuje enkratno šivanje z dvojnimi šivom. Pred tem smo vsako vrečo šivali dvakrat in porabili okoli 36 metrov vrvice, sedaj je potrebno samo dvajset. Ob tem je upoštevanja vreden še prihranek delovnega časa, saj v eni sezoni sešijemo približno trideset tisoč vreč.« Zamisel se mu je porodila, ko je opazoval »tujo embalažo«, je odkrito povedal. In ta njegova izboljšava je tretja, ki jo je prispeval, od-

kar je kot vzdrževalec zaposlen v Exportu. Prva je bila pri mlinih za mletje hmelja in druga v brikerirnici. O tej se je posebej razgovoril:

»Ko sem začel delati, je bilo v brikerirnici možno spakirati okoli 4000 kilogramov hmelja. Naredil sem trakove iz silosa do pakirnega stroja in tako bi bilo sedaj mogoče spakirati okoli deset ton v enem dnevu, seveda z enakim številom zaposlenih.«

Ivan Basle ima še nekaj idej za tehnične izboljšave, tako da bi lahko delali lažje in hitreje. Če se le ne bo preveč razpasla zelena zavist. In po njegovem je to edina zavora, ki preprečuje, da v delovnih organizacijah ni toliko inovacij in izboljšav v delovnih procesih, kot bi si mogoče želeli.

»Če bi lahko delo avtorjev dovolj ovrednotili, bi lahko pričakovali korak naprej. Tako pa se o tem vse preveč govori,« je povedal.

-mn

APNENJE TAL

UKREP ZA OHRANJANJE RODOVITNIH TAL

Eden od dejavnikov, ki na vedno večjem delu kmetijskih zemljišč vse bolj omejuje velikost pridelkov, je prevelika kislost tal. Apnenje je edini ukrep, ki lahko to popravi.

Kalcij (Ca) je rastlinsko hranilo, kot še približno 15 drugih prvin, ki so nujne za rast in razvoj rastlin. Vendar ne gnojimo tal oziroma rastlin s kalcijem samo zaradi tega. V vseh tudi zelo kislih tleh najdejo rastlinske korenine praviloma dovolj kalcija za svojo prehrano, čeprav ga potrebujejo precej. V tleh je torej skoraj vedno dovolj kalcija za prehrano rastlin, pogosto pa ga ni dovolj za druge pomembne naloge, ki jih ima apno v tleh. Med drugim skupaj z organskimi gnojili omogoča ohranjanje in obnavljanje zloga – strukturo tal. Le tla z obstojno strukturo lahko dobro gospodarijo z vlago in zrakom in le v njih so vsa rastlinska hranila lahko dostopna za rastline.

Kakšno je stanje s kalcijem v tleh nam pove tako imenovana reakcija tal, ki jo označimo s pH vrednostjo, to pa ugotovimo s kemično analizo tal. Če s kemično analizo tal ugotovimo, da ima vzorec tal pH vrednost: 6,8–7,2 so tla nevtralna, 6,7–5,5 so tla zmerno kislila, pod 5,5 so tla zelo kislila.

Najboljša (optimalna) reakcija tal ni vedno nevtralna. Odvisna je zlasti od teksture (teže) tal

Tekstura tal	Optimalni pH	
	njive	travniki
lahka (do 10 % gline)	5,5	5,0
srednje težka (10–30 % gline)	6,5	5,5
težka tla (nad 30 % gline)	7,0	6,0

(Nadaljevanje na 8. strani)

MARTA PRELOŽNIK – že drugič vzorna prodajalka

Da dobri delavci ustvarjajo ime firme, vsi načeloma vemo. Toda kaj storiti, da jih bomo resnično imeli, je vprašanje, ki bi marsikoga spravilo v zadrego. Korak naprej od teh nazornih vprašanj so pred štirimi leti naredili v Agrinim tozdu Maloprodaja, ko so začeli izbirati vzorne prodajalce, skratka ljudi, ki predstavljajo organizacijo vsem potrošnikom.

Marta Preložnik

Lani so podelili tri tovrstna priznanja med 60 zaposlenimi trgovci in med temi si ga je že drugič prislužila Marta Preložnik z oddelka, kjer prodajajo avtomobilске rezervne dele. Seveda je na tem oddelku »doma« pretežno moška delovna sila, kar pa je kvečjemu še dobro in Marti ni bilo treba dokazovati, da se spozna na avtomobile, rezervne dele ... S svojim znanjem bi lahko marsikoga ugnala v koš, saj je njeno delo hkrati njen hobi. In sodelavci so prišepnili, da hoče videti in vedeti vse in njen

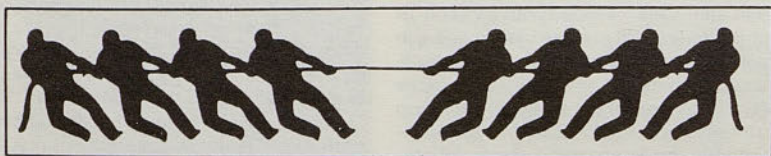
V Agrini so za leto 1988 podelili priznanja vzornim prodajalcem in voznikom. Priznanja vzorni prodajalec so prejeli: Zvonka Jančič, Marta Preložnik in Boris Grobelnik. Vzorni vozniki v lanskem letu pa so bili Maks Bombek, Branko Jazbinšek, Marjan Ulamec in Igor Hrustelj.

mož je avtoelektrikar, ki ga neprestano nadleguje z vprašanji.

O sebi pa je Marta povedala tole: »Že med šolanjem sem delala na oddelku z rezervnimi deli. Priznam, da sem se za poklic prodajalke odločila povsem naključno in težko bi povedala, kaj je vplivalo na to. To je pravzaprav nepomembno, ker sem sedaj v svojem poklicu izredno zadovoljna, saj z vem o avtomobilih vse, kar me zanima. To področje me je vseskozi zanimalo in zato hočem vedeti prav vse. Redki so primeri, ko moram poprositi še koga za pomoč, tako da kupec čimprej dobi željeni predmet.

Na delovnem mestu se čimbolj poskušam držati načela, da ima kupec vedno prav.«

-mn

VLAGATELJEM PRI NAŠI HiP

SPREMEMBA OBRESTNIH MER

Obveščamo vas, da so se po sklepu seje našega upravnega odbora spremenile obrestne mere za hranilne vloge s 1. 1. 1989.

NOVE OBRESTNE MERE SO NASLEDNJE:

	Letna stopnja v %	Komfortna obr. mera %	Mes. infl. stopnja
– avista HV: decembrska infl. stop.	R = 339,57	157,77	13,4
– vezane HV: januaraska infl. stop. (R), ki bo znana in vam sporočena v mesecu februarju:			
– nad 3 mesece			
(najmanjši znesek vezave 200.000.-)	R + 5		
– nad 6 mesecev			
(najmanjši znesek vezave 200.000.-)	R + 6		
– nad 1 leto	R + 7		
– nad 2 leti	R + 8		
– nad 3 leta	R + 9		

Osnova je decembrska inflacijska stopnja, ki velja za mesec januar in znaša 13,4 %, kar da z mesečnim pripisom obresti 339,57 letne stopnje.

Obrestne mere so enake obrestnim meram poslovnih bank, razen za vloge na vpogled, ki je 5-krat višja od bančne.

Po teh obrestnih merah, bomo mesečno obračunavali vaše vloge in obresti avtomatsko pripisali vaši vlogi, ki vam jih lahko od 18. dalje v vsakem mesecu tudi izplačujemo.

Ker lahko z našo hranilno knjigo dvigujete denar pri vseh naših poslovnih enotah in bankah, lahko prenesete vaš denar iz obračunske knjige na našo hranilno knjigo.

Andrej Šporin, Ernest Marinc

(Nadaljevanje s 7. strani)

Iz tabele vidimo, da je najboljši pH (optimalni) za travinje nižje kot za njive (v travniških tleh je več humusa) ali je apnenje na njivi, travniku, v sadovnjaku, hmeljišču potrebno, nam pove med drugim rezultat kemične analize tal. Praviloma priporočamo apnenje (kalcizacijo) le na podlagi kemične analize zemlje. Kdor zanesljivo ve, da so tla kisla, lahko apni z manjšimi količinami: do 1000 kg fino mletega apnenca ali do 500 kg žganega apna ali hidriranega apna na ha na lažjih tleh in do 3000 kg mletega apnenca ali do 1500 kg žganega ali do 2000 kg hidriranega apna na težjih tleh.

Zadnja desetletja je pri nas skrb za ustrešno pH vrednost tal bolj upravičena kot poprej ker

– pri doseganju velikih pridelkov, postane neustrezna reakcija tal, predvsem kisla, omejevalni rastni dejavnik,

– lahko domnevamo, da se v intenzivnem sodobnem poljedelstvu izpere iz ornice več apna kot v ekstenzivnem. Možnost za znižanje pH vrednosti tal se v tem primeru poveča, četudi ne uporabljamo fiziološko kislih rudniških gnojil. To domnevo je potrdil tudi poljski poskus,

– vsa gnojila, ki se dandanes dobijo na jugoslovanskem trgu, so fiziološko kisla, to pomeni, da njihova uporaba povzroči povečano izpiranje apna.

Za apnenje tal lahko uporabljamo: žgano apno (tudi odpadno žgano apno), hidratizirano apno, apnenec in saturacijsko apno (iz tovarne sladkorja). Obstojata tudi »mešana apna« za apnenje. Sestavljeno je iz mešanice apnenca, hidratiziranega in žganega apna.

Apnenec deluje počasi. Uporabljamo ga zlasti za razkisanje lažjih travniških tal in njiv na lažjih tleh. Hidratizirano in zlasti žgano apno pa delujeta hitreje in ju uporabljamo predvsem na težjih tleh.

Apnena gnojila lahko vsebujejo tudi večje ali manjše količine magnezija.

Franc Beričić, dipl. inž.

Franc Ježovnik

Knjiga o furmanih

Med nami je nova knjiga, ki jo je izdal Občinski sindikalni svet Mozirje: Aleksander Videčnik »Furmani ob Savinji in Dreti«. Zopet nas avtor popelje v preteklost Gornje Savinjske doline, zopet nam odkriva del kmečkega življenja.

Avtor nas popelje v preteklost, v čase, ko je volovska vprega pomagala prvemu kmetu pri spravilu pridelka. Glavno težavo so tedaj predstavljale ceste, ki so jih šele Rimljani pričeli utrjevati in graditi v pravem pomenu besede, šele te so omogočale hitrejši in boljši prevoz.

Čprav avtor ne piše o »beli cesti«, ki je peljala z Dunaja v Trst tudi preko naše doline, je prav, da jo omenimo. Zgrajena je bila na trasi bivše rimljanske ceste, ki je bila naslednica tako imenovane jantarske ceste. To pomeni, da je bila naša dolina vseskozi povezana s svetom. Znan je zapis iz sredine prejšnjega stoletja, ki govori o gostilni tik ob vasi Vransko, ob tržaški glavni komercialni cesti. To gostilno so v velikem številu obiskovali zlasti hrvaški vozarji. Iz istega obdobja je zapis o Celju, ki omenja glavno tržaško in trgovsko cesto, ki jo vzdržuje država.

Avtor je zapisal, da je razvoj vozil in načina prevažanja tovora zaostal po razpadu rimskega imperija vse do 15. stoletja.

V srednjem veku se pojavijo vozovi, ki niso bili vzmeteni, zato je bilo dolgo potovanje z njimi zelo utrudljivo. Napredek je bil dosežen v 17. stoletju, ko so začeli uporabljati kovinske vzmeti, kolesa pa so prilagajali zahtevam udobnejše vožnje.

Uredili so sodobno urejene pošne kočije, ki so križarile na vseh koncih kontinenta. Pojavile so se pošne postaje. Med drugimi je bila pošna postaja v Šempetru v Savinjski dolini. Za šupo pri antičnem parku še danes leži pozabljen milnik, obcestni kamen, ki je pričal o tem, koliko mil je še do Trsta in do Dunaja. Ali ne bi bilo prav, da se postavi kot spomin na belo cesto in pošno postajo? Sprva so poznali samo volovsko vprego, konj se je uveljavil šele v 9. stoletju, ko so izumili komat.

Avtor v posebnem poglavju predstavlja furmane. Avtor govori o furmanih, ki so vozili v Gornji Savinjski dolini in ne omenja furmanov, ki so vozili po beli cesti blago z Dunaja v Trst.

Avtor pravi, da so bili furmani »strici« na domačih kmetijah, ki so poleg dela na kmetijah opravljali še razna druga opravila, da so dodatno zaslužili, bili so furmani, splavarji ... Drugo skupino lahko imenujemo kar »hlapci«, ki so se od malih nog morali vdinjati na raznih kmetijah in drugod. Ti so spadali med kmečke delavce. Največkrat so izvirali iz koč in oferskih družin. To so bili ljudje, ki niso poznali mladosti, kot otroci so služili kot pastirji, pozneje pa kot hlapci.

V knjigi je obširno opisano ravnanje s konji. Prav je, da obudimo spomin na konja, tega zvestega pomočnika kmetu. Konj je zelo pametna žival, ki si določene grobosti zapomni. V primeru zlorab lahko postane, kljub temu, da je zelo mirna žival, zelo napadalen. Med furmanom in konjem, pa ne samo med furmanom, med vsakim, ki se je stalno prevažal s konjem, so se spletale neke vrste čustvene vezi. Vozniki so bili v marsičem odvisni od konja. Marsikakšen voznik je med vožnjo zaspal. Konj je poznal utečene vozne poti in je nemoteno nadaljeval vožnjo. Konji so običajno obstali na mestu, kjer so jih »futrili« (krmili) – to je bilo največkrat pred kako furmansko gostilno.

Znan je primer (med mnogimi) iz Spodnje Savinjske doline o možakarju, ki se je rad prevažal s konjem in se spotoma ustavljal pred vedno istim gostilnami. Konj si je te »postaje« dobro zapomnil in se vedno pred njimi ustavil in počakal, da je gospodar spil kozarček ali dva.

Na cestah so se konji obnašali po naučenih ravnanjih. Vozili so ob kraju, kot so velevali predpisi o prometu, često so na križiščih, kjer niso vedeli naprej, enostavno obstali.

(Nadaljevanje na 9. strani)

Knjiga o furmanih

(Nadaljevanje z 8. strani)

Avtor nato omenja različne furmanske voznje, med drugim omenja gostilno Branibor v Celju, kjer so furmani, ki so pripeljali les iz Gornje Savinjske doline, prenočili; omenja zaslužek furmanov, ki je bil mizeren itd.

Leta 1934 je moral delati za povprečno dobrega konja 24 delovnih dni, 1937. 20 dni in 1957. leta 66 delovnih dni.

Zanimive so furmanske zgodbe, recimo o tem, kako po soteskah strši, o tem, kako so prevažali hudiča itd.

Ljudje so ob raznih priložnostih naročali furmane, da so pepeljali večje skupine na določen kraj. Za to so uporabljali »lojterske« vozove. Te so okrasili s smrečicami in pisanimi papirnatimi trakovi, pa še kakšnega godca so naložili. Tako so se prevažali na »štelnge« (nabore), obiralce hmelja*, na veselice, pa tudi takrat ko so »ajnrkali« (šli v vojsko). Mimogrede, v soboto 7. 1. 1989 se je po Žalcu vozila posebna kolona konjskih vpreg. Na čelu kolone sta bila dva konjenika, sledili so vozovi z ženinom in nevesto, s svati, harmonikarji so veselo igrali, plapolala je slovenska zastava. Torej poroka na star, izviren način. Še je pokal bič po trgu, kot nekoč.

Furmanske gostilne smo že omenili. Omenimo še, da sta bili obvezni postaji tudi pri Orešniku in pri Cimpermanu na Polzeli, če so vozili v Celje. Pri Orešniku so bili predvsem »doma« rečički in varpoljski furmani, gostilničarka jim je zaupala ključ, če je bilo pozno zvečer, in mirno legla, oni pa so ključ po odhodu iz gostilne položili pod vhodna vrata. Tako je bilo dogovorjeno.

Zapisali smo, da so v Celju zahajali k Braniboru, tu je bila slovenska gostilna, hleve so imeli tudi pri Škobernetu (Ojstrica), tam kjer je sedaj parkirni prostor.

Avtor nadalje omenja, da so konje najraje kupovali na sejmi v Šoštanj in v Žalcu. Na sejmu v Žalcu so bili zelo iskani »savinjski konji«. To so bile živali, podobne noriškem konju in v glavnem črne barve. Zanimivo je, da so furmani poznali te konje pod navedenim imenom, čeprav seveda ni šlo za pasmo.

Sploh še čaka raziskovalce mnogo dela z raziskovanjem konjereje v Spodnji Savinjski dolini. Konj je bil zelo čislana žival, znana so tekmovanja kmečkih fantov in deklet s konji, znano je, da je na Gomilskem pred vojno obstojala sokolska konjeniška četa.

* S temi vozovi so vozili gospodarji obiralce hmelja od železniške postaje na svoje domove.

Še poznamo?

CIZA (gare) – enoosno prevozno sredstvo.

LESENJAK – dvoosno vozilo, vendar z lesenimi osmi.

ŠMOLER – (ta mali voz) so imeli kmetje za razne domače prevoze.

AJNŠPANIGER – (enovprežnik), lahek voz, za kmečko rabo je imel platišča od 5 do 6 cm široka.

HOLPATLER – je bil srednje težak voz. Platišča široka 8 do 9 cm.

PLATONER – je bil voz za prevoznike, nanj so lahko naložili do 5 ton tovara. Platišče široko 10 cm.

PARIZAR – je izrazito tovorni voz, na kolesih so bila platišča široka do 15 cm. Tehtal je okoli 510 kg, če je bil opremljen za tovor, pa okoli 600 kg.

GUMAR – izredno močno vozilo za prevoz težkih tovoren.

Pa še nekaj osebnih vozil:

KOLESELJ – lahek osebni voz brez strehe, spredaj je pok (voznikov sedež).

PARUČ – je podoben koleslju, le da ima čez zadnja sedeža usnjeno streho.

ZAPRAVLJIVČEK (flajšvagn) – je vzmeten voz, ki ima spredaj klop za dve osebi, zadaj pa plato za lažje tovore. Ker so ga uporabljali mesarji za prevoz telet, se ga je prijelo ime flajšvagn.

Če pogledamo »prometni red«, vidimo, da je veljalo pravilo desnega pasu, prazna vozila so se morala umikati polnim, prednost so imela težje naložena vozila itd. Zanimivo je, da je zakon, ki je določal ta prometni red, določal tudi obvezno delo občanov na cesti.

Posebni poglavji sta še »ŽIVINO-ZDRAVSTVO« in »DOMAČE ZDRAVILSTVO V SPOMINU FURMANOV«. O tem pa kdaj drugič.

Če povzamemo: Pred nami je knjiga, ki je obudila spomin tudi na življenje v naši dolini in želimo si, da bi se našel nekdo, ki bi recimo opisal furmanstvo na naši beli cesti. Veliko bi lahko napisal o kovačih, ki so bili ob cesti. Najbolj znana je bila in je še kovačija Cotel iz Žalca, o bognarjih (kolarjih), o poštnih postajah, o mitnicah, pa tudi o rokovnjačih, ki so napadali furmane v Črni grabnu pri Trojanah...

V knjigi Slovenski ljudski običaji avtorja Angelosa Baša je zapisano, da je šranjanje le eden od ženitovanjskih običajev, ki so se ohranili. V sodobnem času fantje postavljajo šrango pred odhodom k poroki in to ženinu iz druge vasi. Prvotno je bil ta običaj povezan z vožnjo bale. Balarji so naložili vse, kar jim je prišlo pod roke, in pri tem skrbno pazili, da jim ni kdo ukradel

»peto kolo«, to je hlebec kruha. Fantje iz nevestine vasi so postavili šrango in zahtevali odkodnino.

Med manj znanimi običaji je snubljenje. Ponavadi sta šla snubit oče in posrednik. Odgovor so snubci dobili že s tem, kako so jih postregli. Če so prinesli na mizo klobase ali ocvirke, so dobili pritrdilni odgovor, kislo mleko je pomenilo zavrnitev.

»Šranga bo hitreje prežagana, če jo še malo s ta pravo kapljico zalijem,« je rekel veseli godec...

... in takole sta se Branko in Irena popeljala pred matičarja v Žalec.

S paručem pred matičarja

»S slamnato« nevesto, ki jo je predstavljala mlad fant, Branko Arzenšek res ni mogel biti zadovoljen.

Življenjske prelomnice ob sklenitvi zakona se bosta Irena Lipovšek iz Levca in Branko Arzenšek iz Arje vasi pri Petrovčah nedvomno spominjala nekoliko drugače. Za to so poskrbeli fantje iz petrovškega aktiva mladih zadružnikov, ki so poskušali obuditi stare slovenske običaje. Branko je prišel po nevesto kar s celim sprevodom slavnostno okrašenih konjskih vpreg. Lipovškovi so svatom zaklenili vrata in Branku so poslali »slamnato« nevesto. Branko in starešina sta morala vijugati močgane ob šaljih vprašanjih nevestine priče in sta se dobro odrezala. Saj se je naposled le prikazala nevesta.

Levški fantje, ki so nevesto čuvali, niso pustili, da bi jo Branko kar tako odpeljal. Ob šrangji, so se po-

gajali za odkupnino ene stare milijarde. S pomočjo veselega harmonikarja, ki je imel dobro nabrušen jezik, so »zglihali« za stopetdeset starih milijonov. Nato se je moral Branko potruditi še pri žaganju šrange.

Visoko odlikovanje

Ivanka Rojnik, dolgoletna voditeljica družbene prehrane v Celjski mesninah, je prejela za strokovno, vestno in uspešno delo visoko državno odlikovanje Red dela s srebrnim vencem.

Čestitamo!

NOVOCELJSKI »SCHÖNBRUN« DOBIVA STARO PODOBO

(Nadaljevanje iz prejšnje številke Hmeljarja)

Novi dvorec, poimenovan Novo Celje, naj bi že na zunaj pokazal moč in veljavo njenih lastnikov. Zato je arhitekt pri snovanju dvorca s pridom izkoristil vzor Dunaja, cesarsko poletno rezidenco Schönbrun. Dvorec je tako v šestdesetih letih 18. stoletja po svojem sijaju daleč prekašal vse naokoli.

Vneto se je ukvarjal z gojenjem svilo-
prejk in to je nedvomno pripomoglo, da
se je dvoreč znašel leta 1969 zopet na
dražbi, ko ga je kupil knez Salm Reiffer-
schedt. Ta ga je upravljal vse do leta
1919, ko ga je kupil baron Turkovič, ki
ga je 1930. leta prodal Dravski banovini,
le-ta pa ga je dve leti kasneje preuredila
v umobolnico. Baročne kipe s stopnišča
in ostanke arhiva so tedaj prenesli v
ljubljski Narodni muzej.

Med drugo svetovno vojno je nemški okupator dvorec preuredil v vojaško bolnico in za zdravstvene namene so ga nekaj časa namenjali tudi po vojni. Najprej je bila v njem bolnišnica za pljučne bolezni in od leta 1970 dalje dom ostarelih občanov. Deset let kasneje so ga izpraznili in leta 1983 ga je prevzela Agrina Žalec.

Arhitekturne značilnosti dvorca in parka

Zunanja podoba novoceljskega dvorca je ostala skozi dve stoletji neokrnjena. Trinadstropna, podolgovata stavba, z rahlo vzboklo prednjo fasado je trinajstosna in poudarjena z močnim rizalitom. Krasi ga grb prvih lastnikov Gaisruckov. V osi rizalita je vhodni portal, nad njim pa razkošno opremljen balkon.

Notranjost dvorca je v času svojega obstoja doživljala številne posege, ki niso bili vselej smotni in ustrezni. Zlasti boleči so bili posegi po letu 1932 in nato po letu 1945, ko je двореc povsem izgubil svojo nekdanjo funkcijo in so razne predelave narekovale le trenutne potrebe. To ne velja le za prezidavo in preureditev nekdanje vhodne avle, prezidavo kapele – ampak še za druge številne manj vidne posege. Od odstranjevanja baročnih obokov, do neustrezne obravnave sten z brizganim ometom. Tako so številne in arhitekturno najdragocenejše podrobnosti povsem izbrisane. Kakšna je bila njegova notranjost, si lahko samo zamišljamo na podlagi zapisa Georga Dunderja. Opis je nastal v času največjega sijaja dvorca in pravi takole:

»Avla je obokana, obok pa počiva na štirih dvojnih masivnih kamnitih lizenah. Iz avle pridemo v veliko jedilnico, katere obok podpira en sam stebel. Nasproti jedilnice je kapela, tlakovana z rdečimi in belimi brušenimi marmornimi ploščami. Vse stene so prevlečene z mavcem in marmorirane, lizene so obložene z rdečim marmorjem in opremljene z umetelnimi pozlačenimi okraski. Obok je poslikan s freskami.

Po razkošnem stopnišču se vzpnemo v prvo nadstropje, kjer so vsakršni uradi, okraj, sodišče, davčna uprava in tako naprej. Stopnišče vodi v drugo nadstropje – belletage.

Sredi dvorca, nasproti stopnišča, stopimo skozi dvojna vrata v imenitno ve-

liko dvorano, ki sega s svojim obokom do tretjega nadstropja na podstrežje. Stene so okrašene z lizenami in polja med njimi so izpolnjena s podobami grofov Gaisruckov in pozlačenimi dekoracijami. Na kupolastem oboku so freske, ki kažejo cesarico Terezijo v trenutku, ko izroča grofu Gaisrucku v zameno celjsko gosposčino. Osrednji prizor obdajajo geniji in alegorične figure.

Na levi vodijo iz dvorane dvojna vrata v tri zaporedne sobe, njihove stene so zgoljane z mavcem in okrašene s tapetami. V prvih dveh sobah so upodobljeni elementi: v prvi ogenj, v drugi zemlja, tretja pa je tako imenovana kitajska soba. Tu prikazujejo tapete ljudske slavnosti Kitajcev.

Na desni pridemo iz velike dvorane v t. i. vodno sobo, okrašeno z oljnimi barvami poslikanimi tapetami, ki prikazujejo različna pristanišča ob Jadranskem morju. Vse z veliko dvorano so urejene tako, da lahko rabijo začasno prebivališče cesarice Marije Terezije.«

Park okoli dvorca je rasel postopoma. O njegovi prvotni zasnovi ni dovolj podatkov in najbolj jasno sliko nudi franciscejski kataster, ki v osnovi dokazuje poudarjeno osno razmerje med glavno logitudinalno osjo od Zlatega križa na cesti Žalec–Celje do mogočnega portala in se nadaljuje skozi središče stavbe v lovni gozd do kopališča ob reki Savinji. Prečna os, postavljena takoj za stavbo, se v zahodni smeri zateka v območje gospodarskih poslopij in nato k zaselku Dobriša vas, medtem ko je zahodna stran oblikovana v baročni park po ustaljenih stilnih vrvinah. Tvorijo jih pravilno oblikovani parterji, dvoredni, gabrovi rondoji, oranžerija in verjetno skulpture z glorioreto in vrtnim paviljonom. Kasneje so park širili proti severu in ob novo zgrajeni cesti proti Žalcu zasadili kostanjev dvored, ki se je ohranil do danes. V parku je njegov drugi lastnik Ludwig Hausman poskušal gojiti murvina drevesa in sviloprejkje. Ta sicer od države priporočana dejavnost ga je gospodarsko ugonobila in od tega poskusa se je do današnjih dni ohranila le načrt dvoreda murvinih dreves.

V dvorni oranžeriji je bil začetek današnjega hmeljarstva v Savinjski dolini. Rastlinjak so dogradili in iz uspešnih poskusnih polj v neposredni bližini gradu je začela dobivati dolina lastno identiteto.

(Nadaljevanje sledi)

Pogibelj perutnine in dekliški grehi

Niso še tako daleč časi, ko je bilo za-
željeno, da stopi dekle v zakon nedolž-
no. Največja sramota zanjo in za druž-
ino je bila, če ni bila več devica. V daljni
dolini reke Strume v Makedoniji je bila
navada, da so svatje v takih primerih
jezdili skozi vas na najgršem kljusetu in
nosili na rami palico s privezano kokoš-
jo.

Seveda tudi dekleta s predzakonskimi izkušnjami niso bila od muh in so bolj ali manj uspešno reševala svojo čast. Kljub temu perutnini ni bilo prizanešeno. Poglejmo zakaj?

Nevesta, ki ni bila več devica, si je za prvo poročno noč vtaknila v lase kockošje perje prepojeno z račjo krvjo. S to se je nato ob najprimernejši priložnosti ponoči popackala po spalni srajci. Zaradi tega je bilo v tistih krajih, predvsem v jeseni, ko je bilo veliko porok, največ kraj rac.

VSAK MESEC EN DOKUMENT

... run 122
 Gen. I 286

Prí s. k. skrožnému svideniu v Celje se je v ka:
družini register vpisala. I. stajarsko skladišče ka:
hmelj,* registrovana kadurka & omejeno kavezo, - I. Hrn.
márkijes Zoghenlayungens, "vzajímavá Gnostungst mit be:
přiměřeným Gattung.

Kadruška ima svoj sedet v Zalcu na Gortinjem Kapovskem.
Podjetje se spira na Kadruškina pravila & dne 26. maja 902

Predmet podjetja je

1. da hmelj za kadrovitnike sesti, pripravlja, žvepla, bati in sklada;

2. da se kmeti prodaja,

3. da daja s pomočjo denarnik Kavodov posojila na rlo-
ženi hmelji.

Da se doseže ta namen postavi se blizu železniške po-
staje Kalec sušilnica & vseni pripravljeni za pripravlje-
nje in bavljenje hmelja ter skladišče za hmelj.

Kadrugo kstopa nacelstvo, katero podpisuje v imenu ka-
druga na ta način, da podpiseta dva rida pod ka-
drinim podpisom.

Nácelstvo sbotoji iz pet članov in dveh namestnikov, ki se volijo na dobo dveh let.

Ja čas se vidi načeliva!

dr. Bergman zdravnik in hišni posestnik v Kalcu, - Josip Circa tržan in hišni posestnik v Kalcu, - Anton Padiš nad mestom v Kalcu, - Johan Gerschoning grajskih v Arjivasi, Simon Kerketz lastnik pivovarne v Kalcu; namestnika pa sta, Karl Janič in Vinko Wabič oba hišna posestnika v Kalcu. Vsi razglasi načelita se izvršiti jejo & nabiti jejo na mesto kadrovanje pisarne. Ta vpis se razglasi v "Glasniku".

C. k. okrožna sodnija v Celje, oddelček I

With Original
Hutchinson

Die 8. august 1902.

Chumley

OGLAS!

PLESNA ŠOLA KAZINA LJUBLJANA IN DELAVSKA UNI-
VERZA ŽALEC odpirata v februarju ENOTO PLESNE ŠOLE KA-
ZINA V ŽALCU!

Obveščamo vas, da že vpisujemo predšolske in šolske otroke v MALOKAZINO v prvi semester, ki bo pričel z delom 11. februarja 1989.

Odrasle in mladino pa vabimo v naslednje tečaje:

- DRUŽABNI PLES: ZAČETNI, NADALJEVALNI (možnost nadaljevanja v IZPOPOLNJEVALNEM IN VIŠJEM IZPOPOLNJEVALNEM)

- ROCK

- DISCO

- JAZZ

Informacije, rezervacije, vpis vsak delovnik med 7. in 16. uro
pri DELAVSKI UNIVERZI ŽALEC, tel.: 711-343 in 711-417.

Delavska univerza Žalec

Akupunktura

Z IGLAMI PROTI MIGRENI, DEBELOSTI ...

Glede alternativcev v zdravstvu se v zadnjem času pošteno lomijo kopja. Nekateri so zmetali v isti koš vse, kar ni povezano z uradno belo haljo. Mnoge kritike so po vsej verjetnosti upravičene, še zlasti zato, ker je med alternativci mnogo strokovno nesposobnih ljudi. Toda akupunktura ni padarstvo in posebej ne v primeru, ko jo izvaja dobro usposobljen zdravnik.

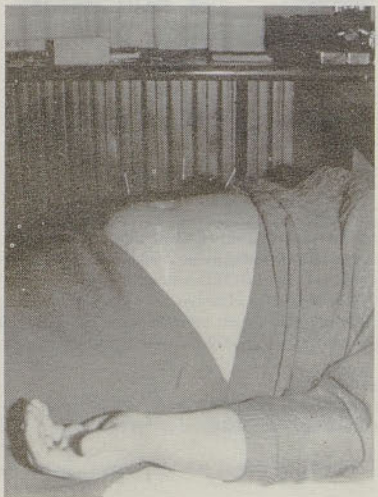

Kosta Romanović nedvomno to je, kajti v tradicionalni medicinski vedi se je specializiral kot anesteziist, skratka tisti, ki skrbi za »nezavest« pri operativnih posegih in po njih za normalno oživljanje. Svoje delo je opravljal osem let v celjski bolnišnici, sedaj pa si služi kruh v ljubljanski vojni bolnišnici. Že v času študija ga je zanimala kitajska filozofija in s tem tudi njihov način zdravljenja. Pred dvema letoma se je akupunkturo tudi lotil v praksi in kakšen mesec zdravi v hotelu Golding v Žalcu.

Resnici na ljubo, pacientov, ki bi se zanimali za akupunkturo, ni toliko, kot na primer tistih, ki čakajo na čudežno polaganje rok. Kosta Romanović je bil takoj nared za pogovor. Majda, ki je prišla k njemu zaradi debelosti, bo z iglami na obrazu, rokah, trebuhu in stopalih tako ali tako morala počakati pol ure. Toliko časa namreč traja ena seansa pri akupunkturistu.

»Veste, med ljudmi se je nekako uveljavilo prepričanje, da je možno zdraviti le debelost. To pa je velika zmota, še uspešnejše se je mogoče boriti proti še težjim boleznim,« je razlagal.

Tako je Kosta čas pred pobiranjem igel izkoristil za razlago o akupunkturi.

»Uveljavilo se je zmotno prepričanje, da je z akupunkturo možno zdraviti predvsem debelost, vendar so terapije pri drugih boleznih še uspešnejše,« trdi Kosta Romanović.

Povedal je, da jo na Kitajskem uporabljajo že pet tisoč let in prvi učbenik o tej medicinski terapiji se je ohranil iz šestega stoletja pred našim štetjem. Kitajska je oddaljena tako po kilometrih kot njihovi filozofiji in prve vesti o akupunkturi so prišle v Evropo šele v sedemnajstem stoletju. Stališče uradne medicine je bilo silno posmehljivo. Predvsem zaradi akupunkturnih točk in meridianov, ki jih le te tvorijo, ki pa fiziološko niso dokazljivi. Kako naj bi naprimer zbadanje igel v stopala vplivalo na zdravljenje ledvic ali pljuč? Meridiani naj bi prenašali po telesu življensko energijo chi in vsak ima določeno število točk.

V Ameriki si je akupunktura že pridobila ustrezno mesto. K temu so nedvomno prispevali novinarji. Politični komentator New York Timesa je obiskal Kitajsko, kjer je dobil vnetje slepega črevesa. Operirali so ga v pekiški bolnišnici tako, da je dobil samo lokalno anestezijo in je bil ves čas pri zavesti. Še bolj je bil začuden, ko so mu pooperacijske bolečine zdravili z akupunkturo.

Japonci so že izumili napravo, ki bere meridiane s pomočjo elektrod, ki jih priključijo na prste rok in nog, in daje podatke o stanju organov, ki so povezani z njimi. Kriterije so potrdili s pet-tisoč preiskovalci. Izumitelj podarja, da energija chi potuje skozi živčni sistem in njegova naprava kaže, da imamo nefizične lastnosti in energije, ki so večinoma še neznane.

Vsak torek in četrtek, od 17. do 19. ure je v hotelu Golding v Žalcu mogoče obiskati akupunkturista. Prijave zbirajo v recepciji hotela.

Kosta mi je ob svoji razlagi pokazal kopico knjig in najbolj zanimiva je bila tista o ušesni akupunkturi. Verjeli ali ne uho je projekcija celega človeškega telesa in na njem ima vsak organ svojo akupunkturo točko.

Načeloma akupunkturisti ne naštevajo, kaj vse je možno zdraviti s terapijo, trdijo, namreč, da zdravijo celega človeka. Po prepričanju Koste Romanovića je mogoče zdraviti migrene. In o tem je povedal tole: »Akupunktura je prevladujoča pri zdravljenju migren, vseh težavah povezanih s hrbtenico, stresnimi boleznimi, skratka boleznimi sodobnega časa.«

Pacient, ki se odloči za takšno terapijo migrene, ga bo moral obiskati od 6 do 10 krat. »Ponavadi je treba kuro ponoviti čez nekaj mesecev in tako lahko bolniki trajno opravijo z migreno,« je razlagal.

Sveda se s tem načinom zdravljenja ne da zdraviti kar vsega poprek in Kosta tem pač priporoča kaj drugega.

Ob opazovanju zabadanja igel sem se pričel, da uporablja akupunkturne igle za enkratno uporabo.

»Tele so uvožene iz Tajske,« je pripovedoval med delom. »Imam pa še specialne igle, ki jih skrbno steriliziram.«

Brez vprašanja, kako dolgo bo ta veda pri nas še na stranskem tiru, ni šlo. Takole je razložil:

»V svetu akupunktura ni več alternativna medicina, medtem ko je pri nas še vedno. In odločitev za obisk pri aku-

punkturistu je stvar posameznika, kajti od zdravnika v zdravstvenem domu pač ne bo mogoče dobiti napotnice. Naprednjaki v medicini iščejo vse mogoče metode, da bi zmanjšali zdravljenje s tabletami, ki imajo prepogosto stranske učinke.«

Marjana Natek

Tajnice!

Če hočete ugotoviti, kako se vaše vedenje in razmerje do dela ujemata z delom, ki ga opravljate, si zastavite naslednjih nekaj vprašanj in poskušajte nanje kar najobjektivneje odgovoriti:

- Ali sem z vsemi enako prijazna?
- Ali sem vredna zaupanja - ali znam obdržati zase uradno in poslovno skrivnost?
- Ali imam zanesljiv dar opazovanja in ali se obzirno vedem do strank in svojega predstojnika?
- Ali sem pri delu zmeraj zanesljiva in natančna?
- Ali sem pozabljiva?
- Ali vse delo nemudoma opravi in ali sem zadosti marljiva?
- Ali dovolj pomagam drugim - ali sem pripravljena ostati tudi čez uro, zato da končam nalogo?
- Ali sem zadosti urejena?
- Ali pregledam rokopolis, preden ga dam podpisati šefu?
- Ali sem zaletava?
- Ali dovolj skrbim za svojo in direktorjevo pisarno? (Ali je v teh prostorih kdaj kakšno cvetje in zelena rastlina?)
- Ali skrbim za to, da se za stranke zmeraj najde pri roki kak sok ali kava (če v službi nimate lastne restavracije)?
- Ali so uradne listine pregledno spravljene?
- Ali zapuščam delovno mesto (včasih tudi brez zamenjave) in ali to počnem vsakokrat, kadar je direktor na poti?
- Ali pred drugimi govorim o svojem direktorju, strankah in kolegih in koleh v službi?

Pripomnimo še, da opravlja tajnica tudi vrsto opravil, ki včasih niso zajeta v opisu delovnega mesta. Zanj ni manj važnih zadev, kajti s svojim vedenjem in lepim odnosom do vseh poslovnih sodelavcev zelo pogosto predstavlja delovno enoto ali vso organizacijo, še posebej z načinom komuniciranja - bodisi osebnim, bodisi po telefonu, bodisi z ličnimi in jezikovno pravičnimi poslovnimi pismi. Zaradi tega se tisti, ki vidijo v tajnici samo osebo, ki kuha črno kavo in sem in tja vzdigne slušalko, motijo. V ljubeznivi tajnici se včasih skriva prava »enciklopedija« poslovnega bontona - vsa očarljivost njene osebe je v očarljivosti njenega odgovornega in zahtevnega dela.

Iz knjige Sodobni bonton, MK 1988

ŠUŠMARSTVO

- Ampak ljudje, vse to je noro - zamašiti je treba izvir!

Karikatura: Milan Maver

LB - Spremembe pri poslovanju s čeki po tekočih računih občanov in hranilnimi knjižicami

Obveščamo vas, da je Združenje bank Jugoslavije sprejelo sklep o spremembi mejnih zneskov in sicer:

1. Minimalni znesek na katerega lahko glasi ček pri gotovinskih ali brezgotovinskih plačilih se spremeni na 15.000.- din.

2. Najvišji dovoljeni znesek do katerega se lahko dviga gotovino po posa-

mezmem čeku pri poslovanju s tekočim računom, se spremeni na 150.000.- din.

3. Najvišji znesek na čeku, ki se uporablja za brezgotovinsko plačevanje se spremeni na 300.000.- din.

4. Znesek za dvig gotovine z dinarske vpogledne hranilne vloge, izdane na ime varčevalca, pri katerih se ne vrši primerjava stanja na 300.000.- din.

PISANI VRTILJAK

Tako sva zaenkrat z urednikom poimenovala kotichek, ki smo ga namenili vam mladim nadobudnežem. Toda pazite! Brez vašega sodelovanja bo ta prostor kaj hitro zamenjalo kaj drugega, mogoče manj zanimivega. Zato hitro v roke svinčnik in papir in nam napišite o svojih doživljajih, razmišljanjih in težavah. Vaša prizadevanja bomo nagradili z objavo v našem Hmeljarju in najbolj pridnim razkazali eno od naših delovnih organizacij ob koncu leta. Katero, je zaenkrat še skrivnost. Pričakujemo obilo vaše pošte in ne pozabite napisati svojega imena, priimka in celotnega naslova. *Marjana*

sem pristala na domačem dvorišču, sem se zbudila. Mojih lepih sanj je bilo konec.

Katja Šmit, 4. razred, OŠ Gomilsko

MONIKA

Naša Monika hiti, kakor formula drvi, za muco se podi. In ko jo ulovi, se smeji. Muca mjavka mjav, mjav, mjav in takoj zbeži.

SULTAN IN ANKA

Ko se Sultan odpravil je na pot Anka joka, stoka, da lahko bi rekli: To je pravi jok! Sultan stočil solzi dve in tako sta pošlovila se.

Veronika Povše,
8. razreda Žalec

SREČANJE MESNINSKIH UPOKOJENCEV

December, zelen, a hladen, poln srečanj, obiskov in lepih želja. Kot vsako leto je tudi letos bilo v decembru prijetno srečanje mesninskih upokojencev. Ni jih bilo malo. Le kdo ne bi prišel od blizu in daleč na vabilo, ki ga je bil vesel.

V prazničnem vzdušju srečanja smo našemu jesenskemu življenju vsaj za nekaj časa odvzeli leta. O tem so zgovorno pričale oči, prijazni nasmehi in prijateljski stiski rok, lepe in dobre želje. Ob prisrčnem sprejemu in pozdravu tov. Juračiča in Andija so se nam še bolj lesketale oči, saj smo imeli občutek in potrditev za iskreno dobrodošlico. Res je, da je tak dan za nas izredno bogat ob spoznanju, da nismo pozabljeni. V mislih smo se vračali na svoja delovna mesta, na katerih smo pred mnogimi leti soustvarjali tudi mi za današnji čas. Vsi upokojenci so poleg toplih besed, izredni pogostitvi in darilu iskreno zahvalimo vodstvu Mesnin, organizaciji, posebno pa za nesebično delo mesninskih kuharic, ki se za ta dan vsako leto »podiplomsko« potrudijo. Še enkrat hvala z željo vsem Mesninarjem, da bi bili tudi letos uspešni.

Romanca Škorjanc

BILA SEM NA LUNI VEDEŽEV ALKA

Nekoč sem sanjala lepe sanje, da sem šla na Luno. Obklela sem se v vesoljsko obleko in poletela sem. Sprehajala sem se po njej in gledala na Zemljo. Bila je izredno majhna. Čez nekaj časa je priletela še druga raketa. Iz nje sta stopila deček in deklica. Tudi onadva sta bila oblečena v vesoljsko obleko. Povedala sta, da sta iz Amerike. Postali smo veliki prijatelji. Skupaj smo hodili po Luni in se igrali. Najraje pa smo si pripovedovali o šoli. Nabirali smo vesoljsko kamenje. Ogledali smo si še druge planete. Nato smo se poslovili in odleteli nazaj na Zemljo. Ravno v tistem trenutku, ko

Prišla je k meni ciganka: žena – naj življenje neznanka, ne bo ti več uganka. Daj, naj pogledam ti v oči.

Je usodo brala mi z dlani ciganka mlada – dekle črnih oči. Je brala – sladko se smejala, nanizala mi dosti lepih dni.

Ah, ko usoda bi se kovala, kot bi hotela jaz – bi znala. Koliko želela bi lepih dni mi – ciganka otrok srebrnih noči.

Štefanija Prislan

Postali so Hmezadovci

V novembru so se v Hmezadu zaposlili naslednji delavci: V TZO Gotovlje, **Boris Ropas**, komercialni tehnik. V Celei Arja vas: **Srečko Konec**, pomožni delavec, **Anton Mahne**, pomožni delavec, **Mihajlo Pinter**, voznik viličarja, **Darko Podergajs**, pomožni delavec, **Sonja Rančigaj**, pomožna delavka in **Negovan Spasič**, pomožni delavec. V Export-importu se je novembra zaposlila **Gabriela Topolšek**. V Strojni Žalec, tozdr Proizvodnja kmetijske mehanizacije pa **Ivan Škraban**, **Ivan Hribar**, **Pavel Regulj** in **Tomaž Venišnik** ter **Pavel Grabner** v Agrinin TOK Mega.

Čas je nezvest tistemu, ki ga ne izkorišča. Kdor goni več zajcev, ne ulovi nobenega. Izkušnje so najboljša šola; samo šolnina je zelo draga.

Če preveč odpuščaš tistemu, ki greši, si nepravilčen do tistega, ki ne greši.

Zadnja instanca za človeka je človek, ne pa kakšna absolutna vrednost.

NOVOLETNA KRIŽANKA

Nagrade

V ponedeljek, 16. I., je žirija v sestavi Milena Cencelj, Milan Udovč, Marijan Drobne, Vinko Jug in Milan Dolinar izžrebala iz velikega kupa prispelih rešitev srečne dobitnike:

1. nagrada: Kompletna vrtna razpršilna naprava Strojne Žalec – TOZD Grames –

Fanika Bastl, Šempeter

2. nagrada: Kolekcija čebeljih izdelkov Mlekarne Celeia, DE Čebelarstvo –

Branko Plohl, Kmetijstvo Žalec, DE Šmarjeta

3. nagrada: Zaboje jabolk KZ Savinjska dolina –

Franc Mežnar, Trubarjeva 57 b, Celje

4. nagrada: Slavnostna večerja za 2 osebi v hotelu Prebold – Jelka Rančigaj, Polzela 209

5. nagrada: Tri lončnice Vrtnarstva Celje –

Ida Cizej, Šentrupert 23, Gomilsko

6. nagrada: Tri sadne sadike po izbiri Sadjarstva Mirošan – Tanja Vorina, Obrežje 12 a, Zidani most.

Prvo in tretjo nagrado dvignite v uredništvu Hmeljarja.

Vsem darovalcem se za nagrade najlepše zahvaljujamo.

Lep pozdrav

urednik

Vremenski PREGOVORI

Februar

Svečnica lepa dolgo zimo obeta; če pa sneži in razsaja vihar, več bati se zime nikar.

Če jazbec pred luknjo na soncu je zdaj, gre za 4 tedne rad nazaj.

Celje - skladišče
D-Per

70/1989

COBISS

Žrebanje novoletnih nagrad.

Hmeljar je začelo izdajati maja 1930. leta Hmeljarsko društvo za Slovenijo kot štirinajstdnevnik. Izhajal je do okupacije aprila 1941. Januarja 1946 je začel svoje poslanstvo kot glasilo Hmeljarske zadruge »Hmezad«. Sedaj ga izdaja delavski svet SOZD Hmezad Žalec.

Za obveščanje in strokovno delo med hmeljarji in delavci je Hmeljar prejel priznanje Zveze sindikatov Slovenije in Društva novinarjev Slovenije, Savinovo priznanje občine Žalec in priznanje Poslovnega združenja za hmeljarstvo, živinorejo, sadjarstvo in vinogradništvo »Styria« Celje-Maribor.

Predsednica uredniškega odbora: Marija Kroflič

Člani: Darko Simončič, Pavlina Glušič, Jožica Krajšek, Nives Jerman, Milan Kolar, Leopold Škafar, Bojan Podkrajšek in predstavnik Inštituta za hmeljarstvo in pivovarstvo mag. Milan Žolnir.

Uredništvo: Glavni in odgovorni urednik in lektor Vili Vybihal, inž. kmetijstva, novinarka Marjana Natek.

Strokovno prilogo za hmeljarstvo ureja Vili Vybihal.

Hmeljar izhaja enkrat mesečno v 5.500 izvodih. Tisk Aero Celje – TOZD Grafika.

Uredništvo je SOZD Hmezad, Ulica Žalskega tabora 1 v Žalcu, telefon (063) 714-141.

Na podlagi mnenja Sekretariata za informacije pri IS Slovenije je oproščen temeljnega prometnega davka.